Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXIX Nr. 4815 | Vineri 22 aprilie 1960 | 6 PAGINI — 30 BANI

In interiorul ziarului:

- V. Em. Galan: **În chip leninist** (pag. 2-a).
- Cezar Petrescu: **Există un asemenea partid!** (pag. 3-a).
- Maria Banuș: **Vis și realitate** (pag. 3-a).
- Dan Deșliu: **Lenin** *(versuri)* (pag. 3-a).

La a 90-a aniversare a nașterii lui Lenin

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la dezvelirea monumentului lui V. I. Lenin

Dragi tovarăși și prieteni,

Inaugurăm astăzi monumentul genialului gînditor revoluționar, continuator al operei lui Marx și Engels, conducătorul primei revoluții socialiste victorioase din lume și făuritorul primului stat socialist, învățătorul oamenilor muncii de pe întreg globul pămîntesc — Vladimir Ilici Lenin.

Lenin a fost discipol fidel al lui Marx, dar se știe că el nu i-a fost simplu discipol. Aplicînd marxismul în condițiile capitalismului muribund, ale imperialismului, geniul lui Lenin a îmbogățit cu tezaurul de neprețuit al tezelor sale noi învățătura marxistă despre înlocuirea societății capitaliste prin societatea socialistă, despre strategia și tactica proletariatului revoluționar.

Marxism-leninismul s-a dovedit a fi expresia științifică a necesităților de neînlăturat ale evoluției istorice a umanității, singura teorie în măsură să răspundă la marile întrebări pe care această evoluție le pune în fața fiecărui popor, în fața întregii omeniri, singura teorie care arată drumul izbăvirii oamenilor de mizerie, incultură și nesiguranța zilei de mîine, de sclavie și războaie sîngeroase. Ideile lui Marx și Lenin sînt mereu vii, înriurirea lor tot mai puternică, justețea lor tot mai evidentă, tot mai clar demonstrată de însuși mersul istoriei.

Rod al dezvoltării de către Lenin a marxismului a fost victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, crearea statului dictaturii proletare — Uniunea Sovietică, construirea victorioasă a socialismului în U.R.S.S. Traducînd în viață învățătura lui Lenin, poporul sovietic repurtează în prezent izbînzi istorice în construcția desfășurată a comunismului. Lenin prevedea că victoria socialismului în Uniunea Sovietică va exercita o forță de atracție crescîndă asupra altor țări și popoare. În vremea noastră popoarele unui șir de țări din Europa și Asia, printre care și poporul nostru, călăuzindu-se de învățătura lui Lenin, sub conducerea partidelor marxist-leniniste, au răsturnat dominația claselor exploatatoare. Țările lagărului socialist, unite prin legături internaționaliste de nezdruncinat, făuresc socialismul, bucurîndu-se de un permanent sprijin frățesc din partea Uniunii Sovietice, cît și de roadele într-ajutorării între toate țările socialiste.

Succesele construcției socialismului și comunismului în U.R.S.S. și în celelalte țări ale lagărului socialist sînt rezultatul aplicării în practică a învățăturii lui Marx, Engels și Lenin de către partidele comuniste, care o îmbogățesc neîncetat cu noi teze și concluzii de mare însemnătate teoretică și practică. Deosebit de valoros este în această privință aportul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid care constituie o pildă înaltă pentru partidele comuniste și muncitorești din toate țările.

Numele lui Lenin este pronunțat cu venerație în toate limbile lumii; în țara noastră el a devenit scump întregului popor muncitor, care știe că numele lui Lenin este indisolubil legat de cauza socialismului și comunismului, de cauza păcii între popoare.

Lenin a urmărit cu multă atenție frămîntările sociale și lupta proletariatului din toate țările, printre care și din țara noastră. În perioada avîntului revoluționar care a cuprins Romînia după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Lenin a numit Romînia printre țările pe care revoluția începe să le cucerească. „Flacăra a trecut în Romînia", scria el în 1918, iar mai tîrziu, după greva generală din 1920, el sublinia că în Romînia „mișcarea revoluționară a muncitorilor și țăranilor crește mereu". Lenin avea convingerea că în toate țările, oamenii muncii vor cuceri pînă la urmă victoria asupra putredei orînduiri burghezo-moșierești. Într-o scrisoare a sa, referindu-se la valorile artistice care fuseseră date spre păstrare în Rusia de guvernul romîn în timpul primului război mondial, Lenin scria că aceste valori „trebuie păstrate cu cea mai mare grijă, spre a fi predate în bună stare poporului romîn după doborîrea contrarevoluției romîne".

A trecut de atunci un sfert de secol și clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului comunist a doborît contrarevoluția burghezo-moșierească în țara noastră, devenind stăpînă pe toate avuțiile țării, care înainte slujeau la îmbogățirea minorității exploatatoare, iar azi sînt puse în valoare și înmulțite pentru dezvoltarea economică și culturală a patriei, pentru bunăstarea poporului. În opera de făurire a noii orînduiri, partidul nostru se călăuzește neabătut după teoria marxist-leninistă, după învățătura lui Lenin privind trecerea de la capitalism la socialism și construirea orînduirii socialiste, aplicînd aceste adevăruri la condițiile specifice ale țării noastre.

Din operele lui Lenin, din experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice învață partidul nostru să unească spiritul creator, elanul revoluționar, perspectiva istorică largă cu studierea temeinică a realităților, a condițiilor și necesităților concrete ale momentului dat, a etapelor ce trebuie parcurse în drumul spre țel.

Lenin arăta că factorul hotărîtor pentru victoria noii orînduiri este construirea economiei socialiste, făurirea bazei economice a socialismului. Noi prețuim comunismul, spunea el, numai atunci cînd el este fundamentat economicește. După cum se știe, partidul nostru își concentrează eforturile principale în direcția dezvoltării economice a țării, a sporirii producției industriale și agricole, a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Aceste obiective se vor afla în centrul dezbaterilor apropiatului Congres al partidului nostru, care urmează să adopte schița planului de perspectivă de 15 ani și planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 — program măreț de luptă a poporului nostru muncitor pentru avîntul continuu al economiei și culturii, pentru înflorirea patriei noastre, pentru desăvîrșirea operei de construire a socialismului.

Tovarăși,

Este cunoscut rolul uriaș al lui Lenin ca învățător și conducător al mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Azi aproape nu există țară în care să acționeze partide marxist-leniniste, pe care masele muncitoare le privesc ca pe purtătorii de drapel al luptei pentru democrație, pentru condiții de viață mai bune, pentru progres social, pentru pace. Partidele comuniste și muncitorești care numără în prezent peste 33 de milioane de membri sînt urmate de sute de milioane de oameni, iar rîndurile acestei mari armate a muncii cresc an de an, în ciuda opreliștilor, terorii și calomniilor prin care clasele dominante din lumea capitalistă încearcă să înăbușe mișcarea comunistă. Adversar neîmpăcat al tuturor falsificatorilor marxismului, al reformiștilor, revizioniștilor și oportuniștilor de tot soiul, Lenin cerea comuniștilor din toate țările să păstreze ca lumina ochilor unitatea lor, să fie intransigenți față de dușmanii marxismului, să fie credincioși internaționalismului proletar. Tăria partidelor comuniste și muncitorești stă în aceea că ele urmează cu fidelitate aceste învățăminte ale lui Lenin, stă în unitatea și coeziunea indisolubilă a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Țările socialiste, partidele comuniste și muncitorești din toată lumea duc o luptă perseverentă pentru traducerea în viață a principiului leninist al coexistenței pașnice între toate țările, fără deosebire de orînduire socială.

Solia de pace a tovarășului Hrușciov în mai multe țări ale lumii, inițiativele de pace perseverente ale Uniunii Sovietice și ale altor țări socialiste în vederea lichidării „războiului rece" și izbăvirii omenirii de ororile și suferințele unui nou război au un profund ecou în cele mai largi straturi populare din lumea capitalistă; succesele mari pe care le obține Uniunea Sovietică, sistemul socialist mondial în întrecerea pașnică cu capitalismul sporesc imens prestigiul țărilor socialiste, prestigiul socialismului și comunismului.

În vremea noastră învățătura leninistă cu privire la coexistența pașnică a fost îmbogățită cu teza despre posibilitatea excluderii războiului mondial din viața omenirii încă înainte de victoria deplină a socialismului în lume. Această teză decurge din însăși realitatea contemporană, din existența Uniunii Sovietice și a celorlalte țări ale lagărului socialist, a unor țări nesocialiste iubitoare de pace, din creșterea forțelor păcii în întreaga lume, din amploarea pe care a luat-o lupta antiimperialistă a popoarelor din Asia și Africa. Posibilitatea înlăturării războaielor din viața omenirii poate deveni realitate prin acțiunea unită a tuturor acestor forțe, prin lupta lor împotriva promotorilor „războiului rece" și al încordării internaționale, împotriva oricăror încercări de subminare a păcii în orice parte a lumii.

Dragi tovarăși și prieteni,

Ideile marxism-leninismului posedă o uriașă putere mobilizatoare, ele pun în fața omenirii muncitoare scopuri luminoase, pentru a căror înfăptuire luptă cu abnegație milioane de oameni simpli din toată lumea. Chiar și apologeți convinși ai capitalismului mărturisesc că sistemul capitalist nu este în stare să contrapună ideilor socialismului idealuri care să însufletească poporul. Vechea societate capitalistă, vechile clase dominante, teoriile și concepțiile lor și-au trăit traiul; viitorul este al socialismului, al comunismului!

A 90-a aniversare a nașterii lui Lenin este un înalt imbold pentru comuniștii din toate țările, pentru partidele comuniste și muncitorești din toate colțurile lumii, pentru toți oamenii devotați ideilor progresului, democrației și păcii de a lupta cu avînt și bărbăție pentru triumful acestor idei nobile.

Pentru oamenii muncii din țara noastră această glorioasă aniversare este un nou îndemn de a-și înzeci eforturile pentru a înălța mărețul edificiu al societății socialiste.

Monumentul pe care-l inaugurăm este un omagiu adus de poporul nostru lui Vladimir Ilici Lenin — marelui geniu al omenirii muncitoare, a cărui învățătură ne luminează drumul spre un viitor de fericire și bunăstare.

Trăiască nemuritoarea învățătură marxist-leninistă!

Trăiască unitatea frățească a țărilor lagărului socialist, a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările!

Trăiască socialismul!

Monumentul lui Vladimir Ilici Lenin din Piața Scînteii.

Solemnitatea dezvelirii monumentului lui V. I. Lenin

Joi dimineața, la București, în Piața Scînteii a avut loc dezvelirea monumentului lui Vladimir Ilici Lenin, genialul învățător și conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, făuritorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic.

La solemnitatea dezvelirii monumentului au participat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general de armată Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekaș, Gherasim Popa, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

În fața monumentului se aflau un mare număr de oameni ai muncii, activiști de partid, vechi militanți ai mișcării muncitorești, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Erau prezenți A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice, șefii altor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La ora 11, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a dezvelit monumentul.

Au fost intonate imnurile de stat ale R. P. Romîne și Uniunii Sovietice.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o cuvîntare, care a fost viu aplaudată.

Solemnitatea s-a încheiat prin intonarea Internaționalei.

★

În cursul zilei numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, pionieri, elevi și studenți au depus flori la monumentul lui Vladimir Ilici Lenin. În semn de omagiu adus marelui Lenin, oameni ai muncii au făcut de gardă la monument. (Agerpres)

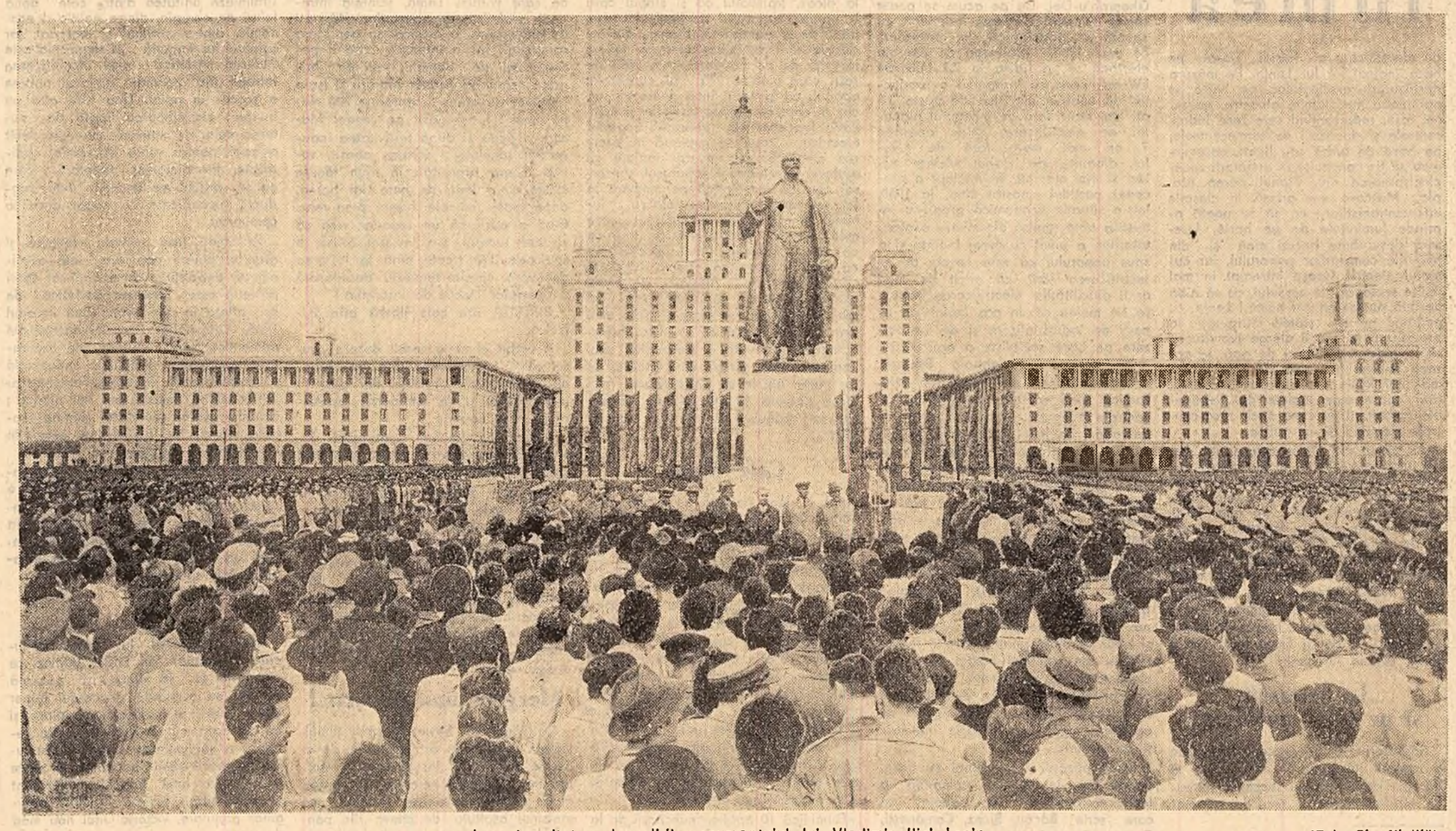

La solemnitatea dezvelirii monumentului lui Vladimir Ilici Lenin. (Foto Gh. Vințilă)

În cinstea celui de-al III-lea Congres al P. M. R.

Alte colective răspund chemării la întrecere

Angajamentele colectivelor a 83 întreprinderi din regiunea Iași, Regiunea Autonomă Maghiară și din Capitală

Întrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., inițiată de cele 19 întreprinderi fruntașe, antrenează cu fiecare zi ce trece tot mai multe colective de întreprinderi. Hotărîți să întîmpine Congresul partidului cu realizări deosebite în muncă și, prin aceasta, să contribuie în măsură tot mai mare la înflorirea patriei și la ridicarea bunăstării poporului, oamenii muncii își fixează ca obiective principale în întrecere îmbunătățirea continuă a calității produselor și reducerea prețului de cost al acestora. Analizînd posibilitățile de care dispun, colectivele a 83 întreprinderi din regiunea Iași, Regiunea Autonomă Maghiară și din Capitală s-au angajat să realizeze anul acesta, peste plan, un volum total de 97.904.000 lei economii la prețul de cost și 65.456.000 lei beneficii. Astfel:

REGIUNEA IAȘI

FABRICA DE RULMENȚI BÎRLAD: 5.571.000 lei economii, 23.000 buc. rulmenți din materiale economisite; FABRICA DE ANTIBIOTICE IAȘI: 12.000.000 lei economii, 10.000.000 lei beneficii; FABRICA „ȚESĂTURA"-IAȘI: 1.350.000 lei economii, 500.000 m.p. țesături de bumbac din fire economisite, 1.350.000 lei beneficii; ATELIERELE C.F.R. PAȘCANI: 800.000 lei economii, 500.000 lei beneficii; ATELIERELE C.F.R. „ILIE PINTILIE"-IAȘI: 720.000 lei economii, 400.000 lei beneficii; DEPOUL C.F.R. IAȘI: 382.000 lei economii, remorcarea a 160 trenuri cu tonaj sporit de 30.000 tone;

(Continuare în pag. IV-a, col. 1—3)

TELEGRAMĂ

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Tovarășului CHIVU STOICA
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Dragi tovarăși,

Primiți mulțumirile noastre cordiale pentru felicitările dv. frățești și sincerele urări de bine adresate cu prilejul celei de a 15-a aniversări a eliberării poporului ungar.

Colaborarea frățească tot mai strînsă dintre poporul ungar și poporul romîn, care se bazează pe marile principii ale internaționalismului proletar, este pusă în slujba popoarelor noastre și contribuie totodată la lupta minunată a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică pentru victoria definitivă a socialismului.

Sîntem ferm convinși că această luptă care, călăuzindu-se totodată după interesele generale ale întregii omeniri, se duce pentru întărirea păcii în întreaga lume, pentru lichidarea definitivă a pericolului de război, va fi încununată cu succesul deplin al socialismului și al forțelor păcii.

ISTVÁN DOBI, președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

JÁNOS KÁDÁR, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar

dr. FERENC MÜNNICH, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar

V. I. Lenin rostindu-și cuvîntarea la funeraliile lui I. M. Sverdlov în Piața Roșie. Moscova, 18 martie 1919.

Manifestări culturale consacrate aniversării nașterii lui Lenin

În sala Dalles a avut loc o ședință organizată de Uniunea artiștilor plastici din R. P. Română și Institutul de arte plastice „N. Grigorescu". Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Gh. Oprescu.

Au vorbit artistul poporului Ion Jalea despre „Chipul lui Lenin oglindit în artă" ; maestrul emerit al artei Boris Caragea despre „Cum am conceput monumentul lui Lenin" și criticul de artă Mircea Popescu despre „Lenin și problemele artei".

La Institutul de științe economice „V. I. Lenin" a avut loc o seară literară organizată de studenții institutului.

La adunarea scriitorilor, artiștilor plastici, compozitorilor și ziariștilor din orașul Cluj, care a avut loc la Universitatea „Babeș-Bolyai", acad. Mihai Beniuc, prim-secretar al Uniunii scriitorilor din R. P. Română, a evocat personalitatea marelui Lenin și uriașa sa contribuție la dezvoltarea artei și literaturii.

La Iași actorii Teatrului Național „Vasile Alecsandri" au prezentat joi seara un spectacol festiv cu piesa „Uraganul" de Bill Beloterkovski.

(Agerpres)

In chip leninist

V. EM. GALAN

Acum patru decenii, Lenin anunța — ca pe-un lucru de la sine înțeles unui marxist — că lupta decisivă între orînduirea socialistă și cea capitalistă se va da pe tărîm economic ; și că victoria socialismului în construcția economică sovietică va marca o cotitură hotărîtoare pentru istoria întregii lumi.

H. G. Wells tocmai vizita Uniunea Sovietică. Wells, — om de litere și savant cunoscut în toată lumea, erudit prooroc raționalist al tehnicii viitorului (adversarii îl numeau „bigot al științei" și „mistic al tehnicii"), continuator, în literatura științifico-fantastică, al muncii și faimei lui Jules Verne.

Țara vizitată atunci de Wells era, din punct de vedere economic, extrem de înapoiată : cuprindea mai bine de 7 la sută din populația pămîntului, dar producția ei industrială nu atingea nici 2 la sută din producția mondială. Înainte de război, Rusia țaristă nu stătuse mult mai bine : circa 3 la sută din producția mondială... Pentru Wells, ca și pentru toată lumea, țara cea mai înaintată din punct de vedere economic era atunci S.U.A.

Profitînd din plin de cele mai avantajoase condiții oferite vreodată sub capitalism unei țări, Statele Unite ale Americii își formaseră industria și și-o dezvoltau mai rapid decît alte state capitaliste.

În republicile Uniunii Sovietice, tocmai se discuta vestitul plan leninist de electrificare G.O.E.L.R.O.: 30 mari centrale electrice cu o capacitate totală de 1.500.000 kW.... Un alt plan leninist urmărea să asigure agriculturii — din import și din producția unor fabrici sovietice ce nu existau încă — 100.000 tractoare.

Folosind cu maxim optimism și maximă bunăvoință unitățile de măsură existente atunci în lume, H. G. Wells a încercat să cronometreze anticipat perspectivele marșului sovietic spre socialism — și s-a întors la Londra nutrind, cu sinceră părere de rău, impresia că societatea sovietică din 1920 rămăsese, pentru dînsul, un enigmatic „cristal negru" ; și convingerea că bolșevicii erau în ultimă instanță niște... visători ; și impresia că Lenin, al cărui spirit științific îl aprecia, se lăsase totuși, în problemele construcției economice, „prins în mreaja" unor planificatori sau tehnicieni „utopiști".

Ceea ce acum patru decenii păruse multora irealizabil, este acum fapt împlinit. Dacă industria sovietică s-ar fi dezvoltat în „ritm american", ea și-ar fi dublat producția abia după circa 25 de ani, adică prin 1942 ; iar în anul 2017, la un secol după Marea Revoluție, ar fi realizat de 30 ori producția maximă, din 1913, a Rusiei țariste.

Economia sovietică s-a dezvoltat însă în ritm sovietic : de 3-5 ori superior celui american : nu 2 la sută și 3 la sută anual, ci 7 la sută, 9 la sută și 11 la sută (deși țara a trecut în această perioadă prin războaie grele purtate pe propriul ei teritoriu, deși a suferit mereu blocada economică totală sau parțială a țărilor capitaliste). Industria sovietică produce astăzi de 36 ori mai mult decît industria Rusiei țariste din 1913.

Judecat cu măsuri valabile în capitalism, planul G.O.E.L.R.O. îi apăruse lui H. G. Wells drept „utopie". Totuși energia prevăzută atunci în G.O.E.L.R.O. e produsă azi de centralele sovietice în numai două săptămîni. „Utopie" erau și cele 100.000 tractoare ; dar agricultura sovietică dispune acum de 1.700.000 tractoare. În raport cu populația pămîntului, populația Uniunii Sovietice reprezintă tot cam 7 la sută ; dar oamenii care sub țarism dădeau 2 la sută, acum, în calitate de oameni sovietici, dau peste 20 la sută din producția industrială a lumii. U.R.S.S. este primul stat industrial din Europa, al doilea din lume — și înaintează spre cucerirea, în numai cîțiva ani, a întîietății mondiale.

Asemănător — adică ferm, planificat, fără crize — s-au dezvoltat și se dezvoltă agricultura, construcțiile, transporturile, învățămîntul, întreaga producție materială și spirituală, baza ridicării nivelului de trai al oamenilor.

„Sovietele — recunoaște economistul american E. Allan — reprezintă o forță uriașă, căci în timpul vieții unei singure generații au înfăptuit lucruri pentru care Occidentului i-au trebuit peste 100 de ani".

Raportul de forțe dintre socialism și capitalism s-a schimbat ; și se schimbă mereu, pe toate planurile, în favoarea socialismului. Omul de bună credință din „lumea" capitalistă se vede obligat să caute răspuns la întrebări pe care nu are cum le ocoli.

„Bun ! își spune el. Capitalism... comunism... nu știu. Eu cred așa : statul care cuprinde un procent din populația lumii are obligația să și producă, în ansamblul producției mondiale, tot un procent. Dacă produce mai puțin, nu-i „în rînd cu lumea", e un stat „înapoiat". Dacă produce mai mult, trece în rîndul celor care „dau tonul"... Or, Uniunea Sovietică, nu vă supărați, dă tonul : cuprinde 7,5 la sută din populația lumii și produce peste 20 la sută din producția lumii. Chiar dacă eu nu trăiesc în Rusia, ci, să spunem, în America, sînt om. Și în această calitate sînt direct interesat ca lumea întreagă — omenirea, toate țările — să producă din ce în ce mai mult : ca să trăiască bine toți, ca să trăiesc și eu bine. Dacă Rusia rămînea ce-a fost înainte de revoluția lor socialistă, chiar admițînd că producția ei ar fi cunoscut din 1917 încoace o dezvoltare economică pe măsura celui mai ridicat ritm posibil sub capitalism, producția mondială ar fi totuși astăzi cu vreo 10—13 procente mai mică decît este. Și-atunci, — verde : nici dracu n-o să mă convingă vreodată că fără aceste 10-13 procente lumii i-ar fi fost mai bine ! Ori că i-ar fi fost mai bine, lumii, dacă s-ar fi lipsit de contribuția sovietică la folosirea pașnică a energiei atomice, la cunoașterea spațiilor cosmice, la automatizare, la cercetările geologice, polare, oceanografice... și la contribuția sovietică pe tărîmul agriculturii, și pe tărîmul învățămîntului public, și pe-al dezvoltării serviciului medical... ca să nu mai vorbim de contribuția sovieticilor la lupta asta hotărîtoare, de neînlăturat, a lor, a mea și a lumii întregi, împotriva războiului"... ș.a.m.d.... ș.a.m.d....

Cîndva, oamenii din țările capitaliste erau asigurați că pe măsura trecerii anilor „rușii vor scădea în mod inevitabil ritmul dezvoltării economice". Unii luau în serios aceste asigurări : au așteptat falimentul primului „cincinal rus"... al celui de-al doilea... Oamenii sovietici și-au îndeplinit totuși cincinalele, pe rînd. Iar în septenalul abia început, primul an (1959) s-a soldat cu masive creșteri, peste cele planificate, în ritmul dezvoltării întregii economii : și în industrie, și în agricultură, și pe tărîmul construcțiilor de locuințe și în transporturi terestre sau interplanetare, și în cultură-știință de asemenea... Poftim și mai spune omului de bună credință că „rușii scad ritmul"!.

Cîndva, avocații capitalismului mai afirmau că Uniunea Sovietică ar fi totuși „o excepție" și comunismul ar fi „bun poate pentru ruși, dar pentru alte țări, nu !".

După al doilea război mondial, modul de viață socialist a fost adoptat și de alte țări — unele mari, altele mici, unele înaintate din punct de vedere economic, altele înapoiate.

„Socialismul — urla propaganda capitalismului — merge la faliment : în aceste țări, cu alte condiții economice și etnice decît Rusia din 1917".

Timpul s-a scurs. Socialismul n-a „dat faliment" nicăieri. Dimpotrivă : în deceniul 1949—1959, producția industrială a Rominiei a crescut de 4 ori, a Poloniei de 6 ori etc..., iar producția industrială a foarte micii Albanii, care sub capitalism bătuse pasul pe loc la un nivel foarte apropiat de zero, a crescut în deceniul 1949—1959 de peste 18 ori. Oriunde s-a ivit orînduirea socialistă, vechi racile sociale de nelecuit în capitalism — șomajul, neștiința de carte au fost lichidate definitiv ; nivelul de trai al populației a început să crească — planificat, sigur, proporțional cu ridicarea producției și productivității muncii, proporțional cu ridicarea venitului național.

„Dar atunci comunismul, socialismul, — au început oamenii de bună credință din țările capitaliste să tragă unele concluzii — ar trebui cunoscut și la noi, ar trebui cercetat. Nu-i un lucru chiar atît de specific rușilor, dacă Rominia, Polonia, Bulgaria...".

„Dar aceste țări aveau o economie unilaterală, eminamente agricolă ! Nu ni se potrivește nouă ce li se potrivește, poate, lor !" urlă capitalismul, întrerupînd meditațiile omului de bună credință.

(Continuare în pag. IV-a, col. 3—6)

Mereu în mijlocul maselor — ne învață Lenin

ION MEȘINA
instructor al Comitetului regional de partid București

Lenin i-a învățat pe comuniști să fie mereu în mijlocul maselor, să le explice linia partidului și totodată să învețe de la ele, să se sprijine pe energia și entuziasmul lor. Fie că este vorba de probleme ale vieții interne de partid sau de probleme ale conducerii vieții economice, ale dezvoltării industriei socialiste, ale transformării socialiste a agriculturii, desfășurării revoluției culturale — ideile leniniste constituie pentru noi o călăuză sigură în îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid.

Călăuzindu-se după ideile lui Lenin, care a chemat pe comuniști să stimuleze prin toate mijloacele inițiativa creatoare a maselor, organizația de partid raională Giurgiu sprijină dezvoltarea întrecerii socialiste în întreprinderile industriale din raion în vederea descoperirii și valorificării rezervelor producției. Anul trecut, oamenii muncii din aceste unități industriale, manifestînd acea atitudine nouă, socialistă, față de muncă despre care vorbea Lenin, au dat produse mai multe, de o calitate mai bună și au realizat economii în valoare de 10.437.000 lei peste sarcinile de plan.

Neprețuite sînt indicațiile lui Lenin care subliniază că munca de partid este înainte de toate o muncă cu oamenii, că membrii de partid au datoria de a duce o muncă sistematică de lămurire a politicii partidului în rîndul maselor, de antrenare a acestora la o participare tot mai activă în construcția socialistă.

Așa au procedat activiștii organizației noastre de partid în îndeplinirea politicii partidului nostru de transformare socialistă a agriculturii — știind de vorbă pe îndelete cu țăranii muncitori, lămurindu-le avantajele agriculturii socialiste, făcînd împreună socoteli care dovedeau cît de mari sînt foloasele colectiviștilor.

În unele locuri, munca însă cam șchiopăta. În comuna Stănești, de pildă, se părea că țăranii nu se vor urni multă vreme din felul lor obișnuit de a-și munci pămîntul. La îndemnul comitetului comunal de partid, comuniști ca Vasile Tolpan, Anghel Nichita și alții, le-au vorbit zi de zi consătenilor lor despre avantajele agriculturii socialiste. Au fost organizate vizite la gospodăriile colective. La căminul cultural au fost prezentate filme documentare înfățișînd aspecte din viața nouă a colectiviștilor. Recoltele bogate ale gospodăriilor colective fruntașe au fost popularizate de membrii de partid și de activiștii de partid, care-și petrec cea mai mare parte a timpului pe teren. Toate acestea au făcut ca întreg satul să pornească pe calea cooperativizării agriculturii. Azi, raionul Giurgiu este cooperativizat în proporție de 92 la sută.

Unul din nenumăratele sfaturi pline de înțelepciune pe care Lenin le-a dat comuniștilor era acela că, ori de cîte ori întîmpină o greutate să se adreseze oamenilor muncii. Îmi amintesc, anul trecut, cînd se ivise primejdia unor serioase inundații în regiune ; erau amenințate peste 6.000 de hectare și aproape nu mai rămăsese timp pentru măsuri. Organizațiile de partid s-au adresat atunci maselor de oameni ai muncii. Au ieșit mii și mii, în frunte cu comuniștii, au muncit cu toții cu o minunată înflăcărare patriotică — și primejdia a fost evitată. Încă odată cuvintele lui Lenin s-au adeverit.

Conducerea treburilor economice, „cea mai interesantă politică"

ȘTEFAN DUMITRESCU
directorul fabricii de rulmenți Birlad
DUMITRU LEAHU
secretarul comitetului de partid

Fabrica de rulmenți din Bîrlad este una din numeroasele realizări obținute de poporul nostru în urma aplicării de către partid a învățăturii leniniste cu privire la industrializarea socialistă a țării. Nu de mult s-au împlinit șapte ani de cînd în orașul Bîrlad a fost fabricat primul rulment. În acest timp, colectivul nostru a reușit să dobîndească o bogată experiență în producție.

Se știe ce importanță uriașă a acordat Lenin problemelor construcției economice, muncii de conducere a economiei, pe care el o numea „cea mai interesantă politică". Partidul nostru ne învață să avem mereu vii indicațiile lui Lenin care cerea activiștilor de partid, cadrelor economice să învețe să gospodărească cu pricepere întreprinderile socialiste, să conducă economia nu numai fără burghezie ci și mai bine decît burghezia, sprijinindu-se pe forța creatoare a maselor, pe energia și spiritul de inițiativă al muncitorilor.

În cadrul întrecerii socialiste am căutat să stimulăm avîntul muncitorilor și tehnicienilor, să răspîndim experiența înaintată. Fabrica noastră numără peste 120 inovatori ; inovațiile aplicate anul trecut au adus economii de peste 2 milioane lei. De curînd, tehnicianul Vintilă Capiton, împreună cu Asultanei Mihai, maistru șef în secția forjă, au introdus forjarea în matrițe închise, procedeu prin care se obține o însemnată economie de metal.

Viața dovedește cît de dreptate avea Lenin arătînd că în socialism puterea exemplului are pentru prima oară posibilitatea de a exercita o influență de masă. În fabrica noastră, exemplul fruntașilor este urmat de majoritatea muncitorilor. Desigur, experiența înaintată nu se extinde de la sine. Pentru aceasta este nevoie să se ducă o muncă politică vie, permanentă. Despre inițiativa muncitorilor de la secțiile de a prelungi durata de funcționare a mașinilor printr-o îngrijire mai atentă a acestora s-a discutat în ședințe de partid și în consfătuiri de producție ; ea a fost popularizată și prin gazeta de uzină și gazetele de perete. Rezultatul ? Inițiativa s-a extins, gradul de uzură a mașinilor a scăzut simțitor.

În felul acesta — dezvoltînd ceea ce este nou și înaintat în munca oamenilor, în experiența lor, — obținem realizări pe care în trecut patronii fabricilor nici nu le-ar fi visat.

Ideile leniniste ne călăuzesc în activitatea noastră de zi cu zi.

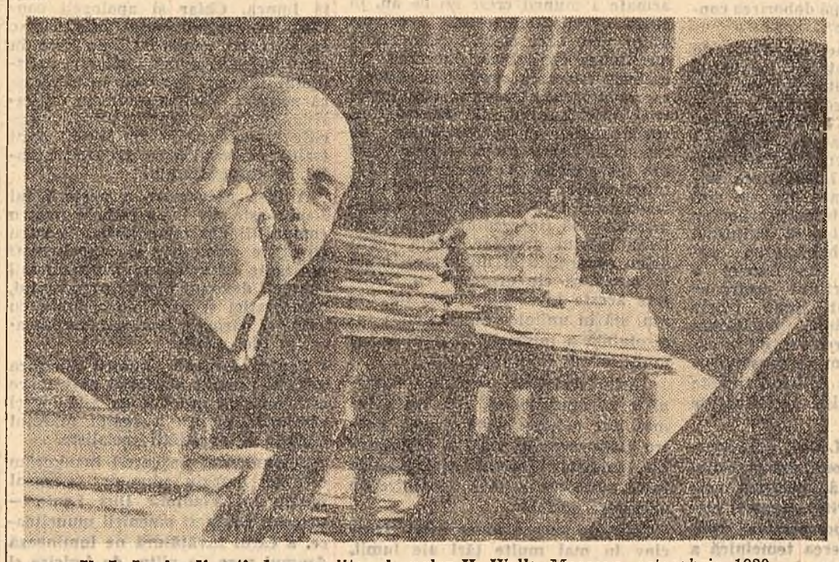

V. I. Lenin discutînd cu scriitorul englez H. Wells. Moscova, octombrie 1920.

Sesiune științifică

În aula facultății de științe juridice a Universității „C. I. Parhon" s-au încheiat joi lucrările sesiunii științifice consacrate aniversării lui Lenin. Au fost prezentate următoarele comunicări : „Epoca noastră, epoca triumfului leninismului" de conferențiarii universitari I. Iancu și M. Petrescu, „Însemnătatea operei lui V. I. Lenin „Caiete filozofice" pentru dezvoltarea psihologiei științifice" de conf. univ. P. Popescu, „V. I. Lenin și unele probleme ale biologiei" de lector univ. P. Raicu, „Principiul leninist al partinității și lupta ideologică de azi în literatură" de prof. univ. M. Novicov și „Triumful principiului leninist al coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme social-politice diferite" de lectorii universitari I. Bulborea și I. Besteliu.

(Agerpres)

Au apărut:

CERCETĂRI FILOZOFICE
nr. 2—1960

Numărul 2, pe anul 1960, al revistei „Cercetări filozofice" publică o serie de articole consacrate aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. Din sumar fac parte studiile : **„Elaborarea logicii dialectice de către V. I. Lenin în raport cu evoluția generală a logicii"** de acad. At. Joja ; **„Victoria leninismului în gîndirea și practica socială revoluționară din Rominia"** de acad. C. I. Gulian și Mihail Cernea ; **„Învățătura leninistă și problemele științelor naturii"** de prof. V. Novacu, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne ; **„Dezvoltarea de către V. I. Lenin a învățăturii marxiste despre stat și dictatura proletariatului"** de I. Ceterchi ; **„Eticul și politicul în teoria leninistă"** de Niculae Bellu ; **„Actualitatea luptei lui V. I. Lenin împotriva pozitivismului"** de Al. Boboc.

Revista mai cuprinde rubricile „Critică și bibliografie", „Pe scurt despre cărți", „Din viața catedrelor", „Viața științifică", „Mișcarea filozofică de peste hotare", „Note", în cadrul cărora sînt prezentate manifestări legate de aniversarea a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin.

Un fulger luminează lumea

Pe planeta noastră au loc zilnic patruzeci de mii de furtuni, iar în fiecare secundă se descarcă o sută de trăsnete ; dar tehnica omenească, în stare de atîtea, n-a găsit încă mijlocul de a capta și direcționa aceste colosale tensiuni electrice. Ceea ce nu s-a izbutit încă pe plan tehnic, a reușit să facă, pe planul social al furtunilor și tunetelor populare, marele Lenin. Revoluția, care în ochii claselor răsturnate de la putere apare ca un uragan haotic, ingrozitor și imposibil de stăpînit, a fost pentru Lenin generatorul unor fantastice energii binefăcătoare, de o amploare care nu se mai pomenise încă pe fața pămîntului și care, direcționate de către partid, aveau să schimbe întreaga înfățișare a lumii. Dacă burghezia a fost comparată de Marx și Engels cu vrăjitorul care nu mai poate astupa la loc forțele dracești pe care le-a dezlănțuit, apoi proletariatul, pe drumul lui Lenin, debutează în istoria omenirii ca stăpîn rațional al unor forțe infinit mai mari, de loc infernale, pe care le înhamă nu la carul războaielor și crizelor, ci la plugurile dătătoare de pîine și la rachetele care sfîșie tainele depărtărilor.

Toate revoluțiile dinainte s-au stins odată cu sfîrșitul luptelor, odată cu năpraznica descărcare a energiei populare ; geniul lui Lenin a înțeles însă că revoluția proletară, departe de a se epuiza cu luptele, nu e decît începutul unei și mai uriașe dezlănțuiri de energii, care se multiplică mereu, pe frontul construcției comunismului.

Citiți ultimele pagini ale romanului lui A. Tolstoi — „Calvarul" — și veți avea impresia că asistați nu la o încheiere, ci abia la un început... În Moscova istovită de gerul anului 1920, de foametea războiului civil, de lipsa de apă (conductele au înghețat), de întuneric (lipsea energia electrică, așa încît becurile, cîte mai rămăseseră, abia dădeau o palidă lumină roșiatică) în sala Teatrului Mare, un inginer arăta cu bastonul diferite puncte colorate pe o mare hartă a Rusiei. Era specialistul bolșevic G. M. Krjijanovski expunînd liniile principale ale planului de electrificare a Rusiei trasat pe baza indicațiilor lui Lenin. Pe măsura desfășurării explicațiilor, pe hartă se aprindeau mici lumini albastre, galbene, roșii, reprezentînd cele zece hidrocentrale și douăzeci de termocentrale, pe bază de turbă sau lignit, care urmau să fie construite în următorii zece-cincisprezece ani. Planul părea utopic : Moscova era prinsă în cleștele intervenționiștilor ; ca să se poată aprinde luminițele de pe hartă, fuseseră desurubate becuri pînă și din birourile comisarilor poporului, iar curentul electric fusese întrerupt în mai multe sectoare ale orașului, ca să aibă destulă putere pentru hartă ! Lenin, cu paltonul pe el, stătea înfrigurat la prezidiu și mintea îi alerga tumultuoasă la gigantice căderi de apă, la cazane imense în stare să dea putere măicuței Rusia cea săracă și bogată, țării uriașe care **încinte** de distrugerile războiului nu avea decît zece centrale electrice de uz public.

Au trecut cei cincisprezece ani, Lenin închisese ochii și n-a putut să vadă cum puterea sovietelor a creat nu treizeci de centrale, ci o sută cincizeci, iar astăzi, față de anul 1920, producția de energie electrică s-a mărit de aproape **530 de ori *)**. Sînt cifre aproximative, din cauză că marea rachetă în șapte trepte a anilor noștri — planul septenal — le depășește cu iuțeală. Sînt date îndrăznețe și strălucitoare, parcă înfipte în bolta cerească — și cu cît nesaț le-ar mai fi sorbit mintea lui Lenin !

La Borzești și pe alte meleaguri

Sărbătorim a nouăzecea aniversare a nașterii lui Lenin în zilele cînd se apropie încheierea cu succes a planului de electrificare de zece ani adoptat în octombrie 1950 pe baza raportului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. De pe acum se poate spune că planul a fost îndeplinit cu succes în principalele lui prevederi. Pe anul 1960, producția de energie electrică se va ridica la 7,7 miliarde kW-ore, ceea ce înseamnă o producție de energie electrică de peste 3,5 ori mai mare față de începutul planului de electrificare, și de aproape 7 ori mai mare față de nivelul dinainte de război. Apare astăzi și mai clar cît de înțelept a procedat partidul nostru cînd, în 1950, într-o situație economică grea, cu industria abia smulsă din mîinile exploatatorilor, a privit cu curaj înainte și a spus poporului că este nevoie de electrificarea țării, că oricît de mari ar fi dificultățile, electrificarea trebuie să fie mereu cu un pas înainte în opera de industrializare și de mecanizare pe baze socialiste a agriculturii.

Iată-ne la termocentrala Borzești, deocamdată cea mai mare din țară. Lucrînd, dînd energie electrică, termocentrala aceasta în același timp se dezvoltă : pe locul unde ar fi trebuit să se afle al patrulea zid se vede loc liber, se văd schele, steaguri : aici va fi prelungită hala și va fi instalată încă o turbină. Pînă în 1964 — dacă nu cumva mai devreme — Borzeștiul va avea 225 de megavați, ceea ce înseamnă aproape jumătate din întreaga putere instalată a vechii Rominii ! (501 megavați). Consumînd produse ale rafinăriei și furnizînd nu numai energie electrică, dar și abur fierbinte pentru nevoile industriei și ale încălzirii noului oraș, termocentrala de la Borzești e inspirată de concepția leninistă care privește electrificarea ca un proces extrem de complex, legat de întreaga industrie și agricultură.

Dacă pășești, sub lămpi cu neon, printre flori, în sala de comandă a termocentralei, vei găsi panouri pe care scrie **Bacău, Bicaz, Comănești, Roman, Focșani, Iași** și așa mai departe. Becul ce luminează cartea pe care tocmai o citește studentul ieșean, puterea care silește metalul să treacă prin laminoarele de la Roman, macaralele folosite de constructorii orașului Onești, releul de televiziune de la Bacău, instalațiile de fabricat zahărul sau marile mașini care croiesc un drum nou apelor la hidrocentrala de la Bicaz, tramvaiul ca și stopul care îl oprește, aparatul medical de raze, totul, de la agregatele titanice ale industrializării socialiste pînă la intima lămpiță de pe noptieră, cele 2398 de sate care pînă în 1945 mai cunoșteau opaițul, ca și satul încă neelectrificat, dar în care se găsesc uneltele și mărfurile fabricate cu ajutorul energiei electrice — totul se exprimă în energie electrică, este mișcat înainte cu ajutorul electricității, cărușul universal care se transformă pe moment în tot ce vrei — mișcare, căldură, lumină, sunet, energie de magnet, raze medicale sau reacție chimică. Iată de ce Lenin înțelegea prin electrificare nu doar construirea cîtorva centrale, ci revoluționarea întregii producții, modernizarea ei la nivelul cel mai înalt al tehnicii mondiale și apoi încă mai sus ; și odată cu aceasta, transformarea spirituală a oamenilor, căci **„oamenii fără știință de carte nu se vor putea apuca de electrificare... aici nu e deajuns să știi ce este electricitatea ; trebuie să știi cum s-o aplici"...**

Cale liberă

Azi în țara noastră se înalță centrale mari — Paroșeni, aflată la gura minelor din Petroșani, care la ora actuală, împreună cu termocentrala de la Singeorgiu de Pădure, aproape rivalizează în putere cu Borzeștii, apoi Doicești, Comănești, Sadu 5, Ovidiu, Brazi, o întreagă salbă de construcții terminate sau în curs, aflate în legătură una cu alta, interconectate într-un sistem energetic modern în plină dezvoltare, fiecare în parte mai mare decît orice centrală din vechea Rominie și fiecare mărindu-se „din mers" față de prevederile planului de electrificare. E o „musculatură" energetică de care putem fi mîndri de pe acum și care va spori mai departe.

Duminică 10 aprilie, muncitorii de la hidrocentrala „V. I. Lenin" Bicaz au sărbătorit străpungerea — cu 86 de zile înainte de ultimul termen — a marelui tunel al hidrocentralei. E un tunel uriaș : cu un diametru de vreo 7 metri, betonat, străbate muntele pe o lungime de aproape cinci kilometri. Cîndva, directorul lucrării spusese că e imposibil să se betoneze peste 120 metri pe lună — dar „marea inițiativă" de care vorbise Lenin, scînteia întrecerii socialiste a oamenilor eliberați de exploatare, a aruncat în aer toate calculele : într-o întrecere care a pasionat mii de oameni, șefii de brigadă comuniști Teodor Moraru și Isaia Maghiar au ajuns la aproape 200 metri lunar ! L-am găsit pe Teodor Moraru a doua zi după festivitatea inaugurării tunelului ; dormea obosit, vocea îi era răgușită : în ajun făcuse cinste cu o ladă de bere, iar berea, după toate semnele, fusese prea rece. Cînd a auzit că un reporter vrea să viziteze tunelul, s-a înviorat brusc, a suit cele 176 trepte pînă la intrarea deasupra căreia tuneliștii desenaseră un semafor însoțit de inscripția :

BISTRIȚA **are cale liberă prin** TUNEL !

A vorbit el ce a vorbit despre „aurul alb", locomotivele fără de cărbune și centralele atomice, dar pînă la urmă, aflînd și de întrebările reporterului, ne-a șoptit :

— Cred că plecăm. Continuăm întrecerea în altă parte. Un tunel și mai mare. O hidrocentrală uriașă.

Încă vreo patru-cinci fruntași ai întrecerii ne-au pomenit de viitoarele centrale pe care le va înălța Rominia socialistă. La toți aceștia construcția a devenit nu numai un motiv de mîndrie, dar un adevărat stil de viață ; fără electrificare, fără munca pentru modernizarea producției, fără această mare strădanie populară, viața ar fi de neînțeles pentru multe din generațiile acestei țări.

Mergem mai departe !

Ca Uniunea Sovietică să-și înmulțească de 530 de ori producția de energie electrică a fost nevoie de eforturi mari, de înfrîngerea unor greutăți mari. Lenin prevenise poporul că eroismul asaltului de cîteva zile pentru cucerirea puterii e mult mai lesnicios decît eroismul care cere ani de zile, oră de oră, muncă grea, economisirea fiecărui pud de cărbune și griu, planificare, combaterea corupției, luptă cu nepriceperea... Dar el știa că acest eroism al muncii a apărut și va învinge și că Rusia va fi electrificată datorită energiilor poporului liber. El avea întotdeauna grijă să sublinieze unitatea dintre cele două feluri de energie, dintre politic și economic, dintre spiritual și material, iar celebra lui formulă : **„Comunismul este Puterea sovietică plus electrificarea întregii țări"** tocmai această unitate o scoate în relief. Una fără alta nu merge : electrificarea lipsită de puterea celor ce muncesc nu este decît o bază pentru stihia economiei capitaliste, iar dictatura proletară care nu se sprijină pe temeliile marii producții electrificate nu poate duce la comunism.

Apropiați însă scînteia electrică și granitul puterii populare : iată o minunată dezlănțuire de energii al cărei prototip este Uniunea Sovietică de azi, aflată în plin avînt. Pînă în anul 1965, țările noilor, tinerelor energii ale oamenilor muncii eliberați de exploatare vor întrece producția industrială a restului lumii. Partidele leniniste elaborează în fiecare țară noi planuri ; oamenii țărilor socialiste, simțind roadele muncii lor, își întețesc eforturile în întrecerea creatoare.

Lenin scria la începutul electrificării : **„Dacă Rusia se va acoperi cu o rețea deasă de uzine electrice, de instalații tehnice puternice, construcția noastră economică comunistă va deveni un model pentru viitoarea Europă și Asie socialiste".**

Cuvinte profetice.

*

Într-un poem al lui Lenau, conducătorul popular Jan Zizka, simțind că răzmerița se va stinge, își exprimă dorința de a prinde splendidul fulger de o clipă al răscoalei populare și de a-l ține cu un brad pe bolta cerului, ca să lumineze veșnic. Acest lucru l-a reușit geniul lui Lenin : în peste o treime a lumii fulgerul neîntrerupt al electricității vestește triumful energiilor populare, victoria unui nou mod de viață.

SERGIU FĂRCĂȘAN

*) De la 500 milioane kilovați-ore în 1920, la 264 miliarde kWh. în 1959.

Există un asemenea partid!

CEZAR PETRESCU

Vorbind despre Lenin, un adevăr se impune de la inceput, in afară de orice tăgadă. In istoria omenirii, Vladimir Ilici Lenin s-a profilat incă de la primii paşi ca un mare ginditor, dedublat de un foarte lucid şi tot atit de mare om al acţiunilor ferme, imediate, colective, metodice şi perseverente pină la ultima concluzie. Aici se află cheia tuturor biruinţelor de care s-a bucurat ginditorul şi luptătorul. Ginditorul in mijlocul maselor luptătoare, nu fascinat de foaia albă la masa de scris : ginditorul ca făurar al unui partid care a unit teoria socialismului ştiinţific cu mişcarea muncitorească, a făcut ideile să devină un bun al maselor şi astfel, o mare forţă materială. Intr-adevăr, pe calea deschisă de Marx şi de Engels, pentru intiia oară, de la prima sa operă mai insemnată, Vladimir Ilici, incă din 1894, a purces să temeiniceească şi premizele realiste ale instrumentului de acţiune bizuită pe-o concepţie precisă şi intransigentă : Partidul.

De atunci, din 1894, nici o clipă această unitate a principiilor şi a acţiunii nu s-a dezminţit sub veghea neobosită a marelui realist Lenin. Iar după moartea sa, pe baza moştenirii sale, numai astfel partidul celui dintii stat socialist din cele cinci continente a izbutit să preschimbe structura unei părţi din lumea de azi şi să pregătească, pe calea intrecerii paşnice, fundamentala schimbare de structură a lumii de miine.

„Există un asemenea partid !"

Vă mai amintiţi replica promptă şi răspicată a realistului Lenin, de acum patru decenii şi ceva ?

Era intr-o zi de iunie 1917, la două luni după intoarcerea lui Vladimir Ilici din pribegie, in patria sa şi a revoluţiei. Ce zbuciumată patrie ! Cite confuzii incercau să strecoare trădătorii revoluţiei ! Se dezbăteau cele mai complexe probleme — cu cele mai inconsistente şi contradictorii soluţii de politică internă şi externă — de refacere economică, de foame, de pline, de pace, de viaţă şi de moarte. Cite capete, atitea păreri. Haosul tipic al revoluţiei democrat-burgheze. Numai exponenţii partidului bolşevic, crescuţi şi formaţi in disciplina severă a leninismului, se incumetau să privească şi aproape şi departe, şi la prezentul imediat şi la viitorul incă ascuns după spiralele de fum ale semnelor de intrebare. **„Ce-i de făcut ?"** Vladimir Ilici o ştia, ca omul care-şi pusese această intrebare incă din 1902.

Un menşevic, dintre cei ce lunecau mereu pe platforma de gelatină a oportunismului, n-a pregetat să afirme că nu există nici un partid care să facă faţă tuturor sarcinilor de răspundere in condiţii atit de grele, mai adăugind in concluzie că unicul remediu este o pactizare cu partidele burgheze şi anarhice, un compromis, o tirguială : mai lăsăm noi, mai lasă şi dinşii.

La această trădalnică ofertă de mezat, Vladimir Ilici a răspuns cu răspicata şi astăzi istorica formulare :

— **Există un asemenea partid !**

Pe atunci, cuvintele păreau multora o temerară utopie. Destul să le situăm in timp. Destul să rememorăm acea epocă de tragice svircoliri, in care nu trecea zi fără ca telefoanele, ziarele, agenţiile lumii capitaliste, să nu intoneze pe toate isonurile prohodul Revoluţiei Ruse ; intr-o lună, intr-o săptămină, miine totul va reintra in ordine — in ordinea capitalistă ! Cei din generaţia mea cunosc refrenul. L-au trăit. Le mai sună in timpane. Nu se trezeau in fiecare dimineaţă cu el, improşcat de posturile de radio prin văzduhuri pină mai deunăzi, in cele patru puncte cardinale ? Că totuşi, incă de atunci, din iunie 1917, Lenin, marele realist Lenin avea dreptate — cine ar mai nega-o astăzi ?

Dar cine ar mai pretinde oare că era vorba numai de o intuiţie... genială ? Imperecherea cuvintelor imi pare improprie. Fiindcă nu era vorba doar de-o profeţie, la fel cu a augurilor romani din antichitate, care descifrau desnodămintele marilor bătălii după zborul, după cintecul şi măruntaiele păsărilor din cer. Realistul Lenin, in dubla sa calitate de teoretician şi de luptător activ, citea viitorul in legile victoriilor şi infringerilor sociale. Işi cunoştea partidul, cu care se identificase şi care se identificase cu el. Cunoştea imensa forţă a mulţimilor proletare, forţa de luptă, energiile creatoare şi constructive, forţa vizionară. Cunoştea tălăzuirea acelor energii, care in războiul civil aveau să doboare coaliţia celor 14 state capitaliste ce s-au străduit zadarnic să invadeze şi să inăbuşe Rusia Revoluţionară, şi care, după patru decenii şi jumătate aveau să bătătorească drumul lui Nichita Sergheevici Hruşciov de jur-imprejurul planetei menit a consolida pacea, visul cel mare şi alinător al omenirii incă din veacul lui Horaţiu — **Bella matribus detestata.** Mamele urăsc războiul !

Cum să nu le cunoască realistul Lenin pe toate şi cum să nu le prevadă incă de pe atunci, cind el contribuise zi de zi la purificarea rindurilor partidului, la izgonirea elementelor revizioniste şi oportuniste, la imbinarea teoriei cu practica, la instaurarea unei discipline in organizaţia muncii creatoare şi a luptei ; cind el a făurit acest instrument de tip nou, cu o nouă strategie şi tactică, pus astăzi in slujba omenirii intregi ?

„Există un asemenea partid !"

Cine s-ar mai indoi oare, după atitea victorii ? Pentru cine aniversarea celor nouăzeci de ani de la naşterea lui Lenin, a marelui ginditor, realist şi luptător Lenin, a marelui ginditor, realist şi luptător Lenin, nu se confundă oare cu o sărbătorire a partidului de tip leninist, a acelui tip de partide pe care Lenin le numise cindva „inţelepciunea, onoarea şi conştiinţa epocii noastre" ? Victoriile leninismului se inscriu astăzi in cartea de aur a atitor patrii ! Ale sale dintru ale sale şi dintru ale noastre, ale tuturora. Toate aplicate realităţilor specifice in loc şi in timp, condiţiilor geografice şi istorice, economice, sociale.

Există un asemenea partid şi in ţara noastră, născut din truda şi strădaniile muncitorimii romine, acum aproape patruzeci de ani, cind primii fii ai acestui partid au primit botezul focului cu singe, la proces, in Dealu Spirii. Şi cind ţara s-a svircolit in durerile crizei nemiloase din 1933, cind poporul intreg se intreba cum şi de unde îl poate veni salvarea — **„există un asemenea partid !"** au spus la Craiova cei **„acuzaţi"** in procesul ceferiştilor. Iar in anii crunţi ai fascismului, cind conducătorii partidelor burgheze colaborau pe faţă şi pe ascuns cu dictatura antonesciană, şi cind poporul căuta forţa politică in stare să-l conducă la insurecţie — **comuniştii,** murind in faţa plutoanelor de execuţie sau conducind asaltul dat de masele populare pe străzi şi pe şosele, contra ultimelor rămăşiţe ale armatelor hitleriste, au scris cu singele lor că un asemenea partid exista intr-adevăr.

Există un asemenea partid ! Privim in prezentul ţării noastre, privim la uzinele noi care îl transformă chipul făcind-o pe zi ce trece să devină o ţară modernă, vedem giganţii industriei grele, termo şi hidrocentrale, gospodăriile care îi unesc pe ţărani intr-o colectivitate de unde sărăcia dispare, citim noile noastre cărţi, mergem pe stradă in umbra edificiilor moderne, ne lăsăm ochii mingiiaţi de siluetele zvelte ale noii Eforii, asistăm la o muncă incordată şi frumoasă care infringe greutăţile — niciodată in ţara noastră nu s-a muncit atit de serios, de planificat şi de spornic — observăm, mai ales, tralul mereu in curs de ridicare al oamenilor — şi in toate vedem că **există un asemenea partid !**

Să nu uităm că o parte a infăptuirilor este incă ascunsă ochilor, pentru că există investiţii şi eforturi care vor rodi şi işi vor da intreaga măsură abia miine, peste un an ori peste doi. Iar planuri şi mai mari şi mai frumoase deopotrivă de realiste, care şi ele urmează să fie puse in practică — vor răsuna nu peste multă vreme la tribuna Congresului in a cărui cinste se desfăşoară cu atit avint intrecerea socialistă.

La toate astea, cine s-ar fi incumetat, cine le-ar fi realizat pe toate, dacă nu **exista un asemenea partid ?**

Prinos memoriei lui Lenin, marele realist !

Octombrie 1918. V. I. Lenin in curtea Kremlinului.

Lenin

DAN DEŞLIU

Mantaua — parcă militară,
pe umeri lunecînd uşor,
şi peste munţii filelor
imensă fruntea lui de ceară
şi ochii de navigator,
mongolic alungiţi spre tîmple,
atenţi la tot ce-o să se-ntîmple
acum — şi-n veacul viitor,
şi cît de simplu, totdeauna :
ca primăvara, ca furtuna.

In grija lui — şi baricade
şi-ale Siberiei grădini
şi grîu şi filozofi elini...
Şi-n zvonul grelei canonade
zdrobind pe albi — el auzea
preludiul primelor motoare
spre Soare — dincolo de Soare...
...O masă trasă la rindea,
o buturugă, printre flori,
i-au fost biroul, deseori.

In totul iernilor nebune,
cînd viforul juca tehui,
şi aţipise-n spuza lui
demult — şi ultimul tăciune,
îi adiau lîngă obraz,
cu mii de flăcări în petale,
bujorii visurilor sale,
hidrocentralele de azi...
Incolo — se-ncălzea taman
ca fiecare cetăţean.

Cu formele, cu eticheta,
se-avea, mă rog, aşa şi-aşa,
atent la meseria sa
de responsabil cu planeta.
Era şi mîndru : de popor,
de omeneasca frumuseţe,
mereu nesăţios să-nveţe,
etern elev-învăţător...
Iar mersul — îi plăcea pe jos ;
spunea că-i foarte sănătos.

Cu vechea şapcă proletară
pe fruntea lui de necuprins,
cu arcul braţului întins
spre galaxii — sau, bunăoară,
spre noi, spre veşnicul avînt,
îl văd — pe stradă, la tribună,
cîrmind corabia comună,
vestind pămîntului : Pămînt !
El — totdeauna şi în toate,
un om ! Mai mult — nici nu se poate.

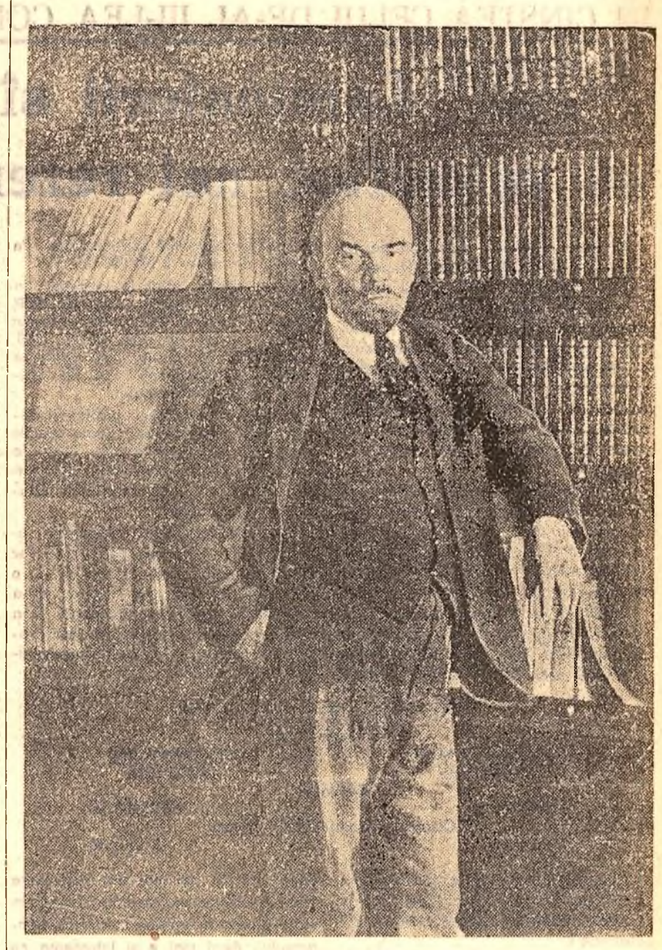

V. I. Lenin in biblioteca sa din Kremlin. Moscova, 16 octombrie 1918.

Adunări solemne

CLUJ.— La Teatrul Naţional din Cluj a avut loc o adunare solemnă consacrată celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin. La adunare au participat muncitori fruntaşi din întreprinderile clujene, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, oameni de ştiinţă, artă şi cultură şi alţi oameni ai muncii din localitate.

Tov. Gh. Moldoveanu, secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., a vorbit despre „Epoca noastră, epoca marilor victorii ale leninismului".

★

PITEŞTI.— In prezenţa a numeroşi oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului Piteşti a avut loc joi, la Teatrul de Stat „Al. Davilla", adunarea solemnă consacrată aniversării naşterii lui V. I. Lenin.

Tov. Matei Ştefan, prim-secretar al Comitetului regional Piteşti al P.M.R., a vorbit despre viaţa şi opera marelui Lenin. (Agerpres)

Expuneri, conferinţe în întreprinderi şi instituţii

Cu prilejul sărbătoririi a 90 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin, în întreaga ţară au loc expuneri în faţa activiştilor de partid şi de stat, adunări ale oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii, conferinţe consacrate genialului conducător al proletariatului mondial.

In faţa activului de partid din Capitală a conferenţiat tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului oraşenesc Bucureşti al P.M.R., despre „Epoca noastră, epoca marilor victorii ale leninismului".

In faţa activelor de partid ale raioanelor V. I. Lenin şi 1 Mai au ţinut conferinţe despre marele Lenin tovarăşii Constantin Niţă şi Gh. Pană, secretari ai Comitetului oraşenesc Bucureşti al P.M.R.

La Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. din Capitală joi seara tov. M. Gh. Bujor a ţinut conferinţa intitulată „Amintiri despre Lenin".

In faţa muncitorilor de la Uzinele „23 August" tov. Aurel Mălnăşan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, a conferenţiat despre „Principiile leniniste ale politicii externe a statelor socialiste".

La adunarea de la Atelierele C.F.R. Griviţa Roşie, tov. Stan Petre, secretarul comitetului de partid al întreprinderii, a vorbit despre viaţa şi activitatea marelui învăţător al proletariatului mondial.

Peste 800 de siderurgişti, constructori şi alţi oameni ai muncii din Hunedoara au participat la adunarea consacrată aniversării lui V. I. Lenin. Despre viaţa şi activitatea marelui învăţător al omenirii muncitoare a vorbit tov. Tiberiu Frankfurt, secretar al Comitetului oraşenesc Hunedoara al P.M.R.

Iniţiativa muncitorilor eliberaţi de exploatare

ŞTEFAN TRIPŞA
Erou al Muncii Socialiste
maistru oţelar
Combinatul Siderurgic Hunedoara

Sărbătorind aniversarea naşterii lui V. I. Lenin, clasa muncitoare, oamenii muncii din ţara noastră îşi exprimă hotărîrea de a lupta fără preget pentru aplicarea în viaţă a ideilor leninismului, care călăuzesc politica partidului nostru. Ştim că toate cuceririle de care se bucură astăzi poporul nostru liber, toate succesele obţinute în construirea socialismului, în dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc se datoresc faptului că la baza politicii partidului se află ideile marelui Ilici.

Noi, oţelarii, ne străduim pe toate căile să mărim producţia de metal, căci ştim că, aşa cum a spus Lenin, pentru a construi socialismul trebuie ca ţara să aibă o puternică industrie grea. In această muncă ne amintim mereu de cuvintele lui Lenin care arăta ce mare însemnătate are ridicarea productivităţii muncii pentru făurirea vieţii noi, socialiste şi îmbunătăţirea traiului celor ce muncesc. Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid cu privire la ridicarea continuă a productivităţii muncii, oţelarii din secţia a II-a a Combinatului Siderurgic Hunedoara şi-au concentrat eforturile spre îmbunătăţirea indicilor de utilizare a agregatelor. Tocmai pe această bază am putut produce anul trecut oţel mai mult şi mai ieftin, dînd peste plan aproape 15.000 tone metal.

In urma acţiunii întreprinse pentru folosirea raţională a capacităţii agregatelor s-a reuşit să se realizeze scurtarea duratei de elaborare a şarjelor şi totodată reducerea preţului de cost. De pildă, consumul de combustibil l-am redus cu circa 4 lei pe tona de oţel.

Aceste rezultate sînt legate de faptul că în anii din urmă a crescut mereu pregătirea şi priceperea muncitorilor. Aceste lucruri n-au venit însă de la sine, de-a gata. Organizaţia de partid, comuniştii au muncit cu oamenii, le-au arătat că nu poţi stăpîni cuptorul sau furnalul, dacă nu eşti stăpîn şi pe carte. Asta e o luptă mare, la care Lenin a chemat clasa muncitoare, şi noi ne străduim să ţinem pasul. An de an nivelul cultural-tehnic al oţelarilor noştri este mai ridicat. Oţelarii Ispas Iulian, Caramalis Teodor, Tirpescu Mihai şi alţii, ocupîndu-se cu sîrguinţă de ridicarea nivelului lor de pregătire profesională, obţin însemnate realizări în producţie. In prezent în secţie se desfăşoară o muncă susţinută pentru ridicarea nivelului profesional-cultural al întregului colectiv. In cadrul „Joii oţelarilor" sînt organizate conferinţe, expuneri. La noi funcţionează de asemenea cursuri de specializare pe profesiuni, cursuri de minim tehnic etc. Sintem, cum s-ar spune, pe jumătate oţelari şi pe jumătate elevi.

Acum muncitorii din secţia noastră sînt în întrecere socialistă, la chemarea celor 19 întreprinderi fruntaşe pentru a obţine produse de calitate superioară şi la un preţ de cost cît mai scăzut — în întîmpinarea Congresului partidului.

Cîte fapte deosebite, cîte iniţiative nu au ieşit la iveală în întrecerea socialistă, de-a lungul anilor, adeverind şi ele cuvintele lui Lenin că în socialism muncitorii pot arăta cu adevărat ce sînt în stare, că ei capătă pentru întîia oară posibilitatea de a-şi dovedi din plin capacităţile, iniţiativa, talentul !

In întrecerea în cinstea Congresului, prin angajamentele pe care le-am luat, prin eforturile perseverente pentru a le îndeplini cu succes, ne exprimăm dragostea faţă de partidul nostru, care conduce poporul pe calea arătată de învăţăturile lui Lenin.

VIS ŞI REALITATE

MARIA BANUŞ

Mulţi visători s-au ivit din sinul omenirii. Mulţi profeţi, filozofi, reformatori, personalităţi puternice, înflăcărate, gata să-şi verse singele pentru înfăptuirea ideilor lor generoase, au visat o lume fără stăpîni şi sclavi, fără războaie nimicitoare, fără suferinţe născocite de om impotriva omului. Dar istoria şi-a văzut mai departe de drumul ei singeros...

Lenin s-a născut la acea răspîntie a istoriei şi în acea ţară unde visele multimilenare se puteau transforma în realitate, cu o singură condiţie esenţială : să ia fiinţă şi să se aşeze în fruntea forţelor revoluţionare din Rusia partidul comuniştilor, singurul partid înarmat cu teoria marxistă, ştiinţifică a revoluţiei.

Lenin şi tovarăşii săi de luptă, bolşevicii, au făurit acest partid. Lenin şi tovarăşii săi de luptă au transformat visele omenirii muncitoare într-o realitate de nezdruncinat. Visele au coborît din imperiul lor nebulos pe pămînt ; au prins carne şi suflet ; i-au înfrigorit pe duşmani cu forţa realităţii lor prea palpabile ; i-au umplut de nădejde pe asupriţii din toate părţile lumii.

Despre Lenin au scris istorici, filozofi, scriitori, oameni politici ; cei ce l-au cunoscut îndeaproape şi cei ce l-au văzut o singură dată în viaţa lor; oameni simpli şi minţile cele mai subtile ale veacului nostru. Au scris despre Lenin cei ce i-au cunoscut în amănunţime opera şi cei ce într-o lungă viaţă de trudă, umilinţi şi neştiinţă n-au citit nici o carte dar au simţit deodată că sînt ridicaţi sus, sus ca-ntr-un cîntec, ca într-o legendă, pe aripa vulturească a geniului lui Lenin.

— Fericiţi cei ce l-au cunoscut ! spun tinerii artişti cînd încearcă să reconstituie măreţia şi simplitatea complexă a personalităţii lui.

— Fericiţi cei ce-au văzut zîmbetul ochilor lui mici şi oblici şi i-au auzit timbrul vocii, şi au simţit căldura mîinilor lui. = Fericiţi contemporanii, participanţi la epopeea Revoluţiei ! Fericit Maiakovski, glorios rapsod al titanului ! Nouă ce ne mai rămîne să cîntăm, să zugrăvim ? Noi am intrat tîrziu pe scena istoriei, spun unii... Imnurile, baladele, statuile au fost făurite.

Şi eu le răspund :

— Fericiţi voi cărora v-a rămas de spus aproape tot !...

Intr-o dimineaţă de primăvară tarlaua imensă de grîu verde, fragedă a unei colective agricole din Dobrogea noastră străluceşte în soare ; difuz scînteiază în fiecare particulă de lumină geniul lui Lenin.

Intr-o uzină din Capitală ce urmăreşte cu perseverenţă introducerea tehnicii moderne. Dificultăţi ce par de neînvins se ivesc în calea muncitorilor. Uriaşa forţă a gîndirii colective se pune în mişcare. De la inginerul şef la cel mai tînăr absolvent al şcolii profesionale energia, ingeniozitatea, ştiinţa, experienţa se concentrează laolaltă în aceeaşi direcţie : spre depăşirea obstacolelor. Energia lui Lenin sudată cu energia colectivă a partidului vibrează imens, sonor, ca o orgă în intreaga uzină.

Un muncitor de la Republica ascultă „Apassionata" de Beethoven cu părul, cu fruntea îngropate în palme. Sub pleoapele închise se petrece o ascunsă transmutaţie a materiei în spirit : talazuri vuiesc şi se transformă în chemări sfîşietoare, se aruncă înainte, se izbesc de stînci, se sfarmă şi iarăşi se liniştesc sub brize senine şi mîngîietoare. Valurile devin lumină, impăcare şi dragoste... Pe chipul omului care ascultă trece o undă de fericire necunoscută... E el însuşi şi parcă ar fi ieşit din sine. Coaja care-l ţinea închis s-a spart, iar el a intrat împreună cu ceilalţi în lumea frumosului. In clipa aceea e el şi e Lenin. Lenin care-l asculta la fel pe Beethoven şi-l visase ascultat de toţi muncitorii pămîntului, Lenin sau Partidul Comunist care a transformat în realitate această splendidă viziune : o sală cufundată în pioasă reculegere unde are loc cel mai gigantic, epocal şi aproape miraculos eveniment : geniul faur, stăpînitor al uneltelor şi geniul muzicii se întîlnesc.

Un om e aprins de patima stăpînirii ; e lacom : vrea cît mai multe bunuri ; dominator : vrea să poruncească şi să simtă supuse lui cît mai multe suflete. Toţi diavolii lumii care apune se zvîrcolesc în pieptul lui. Şi forţa colectivului îl cuprinde cu braţele ei atotputernice şi-i smulge unul cîte unul din piept duhurile groteşti şi hidoase ale orgoliului, egoismului, zgîrceniei, nepăsării, cruzimii şi le ridică în sus la lumina zilei, în văzul şi-n rîsul lumii.

Şi omul bîntuit de patimi josnice stă descumpănit, prins în braţele atotputernice ale colectivităţii şi simte că nu este alegere, că trebuie găsită o soluţie pentru a trăi altfel decît pînă acum. Soluţia e uneori un şiretlic, o portiţă de scăpare... Diavolii feşteliţi, mototoliţi se cuibăresc iarăşi la sînul lui. Dar o nouă criză se pregăteşte şi din criză în criză scaraoţchi ieşe mai jigărit şi mai jalnic...

Intransigenţa lui Lenin, intransigenţa comuniştilor faţă de tot ce-i retrograd şi trage omenirea înapoi în barbarie trăieşte în sufletul colectivului şi-i dă puteri nebănuite în lupta cu forţele obscure ale trecutului cuibărite în oameni.

Un muncitor bătrîn, pensionar din Reşiţa, iese într-o seară de la teatru şi merge spre casă. Strada e veche, cunoscută şi totuşi e alta. Lumina lunii îmbracă într-un vestmînt ireal blocurile noi, arcadele magazinelor mari, luminate cu neon, copacii plantaţi de curînd.

Bătrînul duce o existenţă liniştită, lipsită de griji. Odată pe lună poştaşul îi bate în poartă, îi strigă de acolo aceeaşi glumă pe care o face mereu de cîţiva ani de cînd îi aduce pensia acasă. Bătrînul îşi pune ochelarii, îşi umezeşte degetele, numără de două ori banii, semnează tacticos şi aşează hîrtiile în portofelul vestea de la piept. E un cetăţean respectat şi demn, cu multiple sarcini obşteşti, preţuit de concetăţeni, folositor celorlalţi. Spectrul mizeriei, al umilinţei nu-l mai pîndeşte de după colţ. Amurgul lui e senin. Dar azi, în această seară senină şi răcoroasă, ceva dureros şi fierbinte, ca o undă venind de departe, îi podideşte sufletul.

Bătrînul trece drept, ţeapăn printre blocurile noi văruite de lună, printre copăceii subţiri şi timizi şi simte un nod fierbinte în git. Un glas lăuntric îl zgîlţîie şi strigă : „Acum, acum de-aş fi iarăşi tînăr ! Acum, acum să trăiesc, să trăiesc, să trăiesc !".

In pieptul lui se zbate o undă de dureros de fierbinte... Lenin e lîngă el. Partidul nostru leninist, setea de viaţă, paşnică, plină, creatoare e lîngă el, e în el. Merg împreună printre arcadele caselor noi uşor mîngîiaţi de lumina diafană a lunii.

Lenin e chiar această intersecţie dintre visele milenare ale omenirii şi realizarea lor.

Lenin e intersecţia dintre preistorie şi istorie, dintre activitatea haotică sub semnul asupririi omului de către om şi activitatea conştientă, liberată de exploatare, sub semnul necesităţii înţelese.

Lenin însemnează cunoaşterea, stăpînirea şi transformarea realităţii, avînd drept ţintă desăvîrşirea şi libertatea umană.

Lenin e realitatea revoluţiei în plină desfăşurare, forţa ei care rezidă în oameni, flacăra vie care luminează calea partidului nostru.

De aceea eu spun — şi nimic mistic nu se ascunde în aceste cuvinte : — fericiţi artiştii de azi şi de mîine cărora le-a rămas de spus aproape tot despre Lenin, aproape tot despre această infinită şi dinamică realitate unde vedem sclipind în tot locul scînteile nemuritorului geniu al revoluţiei.

V. I. Lenin în Piaţa Roşie la demonstraţia de 1 Mai 1919, stînd de vorbă cu V. M. Zagorski, secretar al Comitetului din Moscova al P.C. (b) din Rusia.

IN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P. M. R.

LA TELEFON REȘIȚA

Laminatorii sînt hotărîți să valorifice noi rezerve interne

Reșița — cetatea metalului de pe malurile Birzavei — trăiește zile de însuflețită întrecere. De cînd s-au stabilit criteriile de întrecere cu hunedorenii fiecare reșițean muncește mai bine, hotărît să se depășească pe sine, acum în marea întrecere în întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al partidului. Alături de furnaliști și oțelari obțin succese însemnate și laminoriștii. Ce-i preocupă în aceste zile pe laminatorii reșițeni?

Secția laminoare a combinatului din Reșița are 4 linii de laminare. Aci, oameni harnici transformă mii de tone de oțel incandescent în zeci și zeci de produse metalice atît de necesare construcției socialiste.

Planul în secția laminoare (de la 1 ianuarie-20 aprilie) a fost depășit cu aproape 5000 tone de laminate finite. În primele trei luni, laminatorii reșițeni au realizat economii suplimentare în valoare de peste 2.300.000 lei.

Pe un panou, aflat la intrarea în secție, un grafic arată: față de 1950, producția de laminate finite a crescut în 1959 cu 24,5 la sută, iar în 1960 va crește cu 58 la sută. Sub grafic se poate citi angajamentul luat de laminatori la începutul anului.

Asemenea panouri cu grafice și angajamente pot fi văzute în toate secțiile productive ale combinatului. Totuși la laminoare, privind acest panou, te impresionează un lucru neobișnuit. Despre ce este vorba?

...După o însuflețită adunare a laminatorilor — adunare ce a avut loc recent la colțul roșu al secției — o mînă hotărîtă a tras o linie cu creta albă peste vechile angajamente și a scris în dreptul lor altele noi. Așa arată acum panoul cu angajamentele laminatorilor reșițeni.

ANGAJAMENTE PESTE PLAN IN 1960

Laminate finite

angajament vechi	angajament nou
12.000 tone	25.000 tone
Economii	
6.000.000 lei	8.050.000 lei
Creșterea productivității muncii	
1 la sută.	3 la sută

Cine sînt oamenii care, în întrecerea în cinstea Congresului partidului, și-au asumat asemenea angajamente îndrăznețe?

La linia mijlocie de laminare am cunoscut doi tineri. Unul este Mihai Crețan, maistru laminor, iar celălalt prim-laminatorul Ștefan Feyes.

— Ce v-a îndemnat să vă sporiți angajamentele luate la începutul anului? — i-am întrebat.

— În secția noastră lucrează mulți membri de partid, iar majoritatea lor sînt fruntași în producție. Cei fără de partid le urmează exemplul. Am obținut succese dar n-avem de gînd să ne oprim aci. La noi mai sînt încă multe rezerve interne pe care ne propunem să le punem în valoare în cinstea Congresului. Apoi mai e și întrecerea cu hunedorenii, pe care dorim din inimă să o cîștigăm.

— Noi ținem la marca uzinei — ne-au declarat laminatorii din brigada condusă de tînărul Ion Coman. Marca uzinei e și prestigiul nostru. Calitatea este unul din principalele criterii în întrecerea dintre noi. De aceea ne-ar interesa cum muncesc laminatorii hunedoreni în această privință.

Tov. Stelian Stănescu, ajustor I și membru al biroului organizației de bază din secția laminoare, a ținut să ne conducă pînă la linia reversibilă unde se laminează profile grele. Aci ne-a așteptat o surpriză plăcută. Trei schimburi de laminatori se întrec să doboare un record. Iată faptele: la 14 februarie anul acesta, schimbul în care lucrează prim-laminatorul Vasile Onofrei, manevrantul Ion Petrin și alți entuziaști ca el a avut o producție record: a laminat în opt ore 46 tone de șină tip 49 peste plan. Anul acesta asemenea producție peste plan nu a obținut pînă acum nici o brigadă din secție. A doua zi a apărut o lozincă scrisă cu creta direct pe cutia de tablă a transformatorului de lîngă linia de laminare: „În cinstea zilei de 1 Mai să doborîm acest record!". Lozinca a fost lansată de muncitorii și maiștrii din schimburile conduse de comuniștii Ion Lepa și Mihai Ponoran. Rezultatul: cele trei schimburi au descoperit și valorificat pînă acum noi rezerve interne, ceea ce le-a permis ca recent să-și sporească angajamentul de la 4000 tone laminate peste plan la 7500 tone.

Dar ce păcat că asemenea fapte de întrecere, aici la Reșița nu sînt popularizate suficient! De altfel, trebuie spus, că de multă vreme nu se acordă aici atenția cuvenită agitației vizuale, menită să popularizeze rezultatele în întrecere.

★

Laminatorii reșițeni sînt dornici ca, în cadrul întrecerii ce o desfășoară în cinstea Congresului partidului, să facă un permanent schimb de experiență cu partenerii lor de întrecere de la Hunedoara. Fără îndoială că atît la Reșița cît și la Hunedoara această dorință va găsi sprijinul cuvenit din partea organelor de partid și sindicale, a conducerii întreprinderilor respective.

V. DELEANU

Alte colective răspund chemării la întrecere

(Urmare din pag. I-a)

DEPOUL C.F.R. PAȘCANI: 338.000 lei economii, remorcarea a 240 trenuri cu un tonaj sporit de 48.000 tone; FABRICA DE TRICOTAJE „MOLDOVA"-IAȘI: 640.000 lei economii, 120.000 buc. tricotaje din fire economisite, 640.000 lei beneficii; FABRICA DE CONFECȚII BÎRLAD: 450.000 lei economii, 3.000 buc. salopete și 2.000 cămăși pentru copii din materiale economisite, 350.000 lei beneficii; FABRICA DE CONFECȚII IAȘI: 300.000 lei economii, 4.000 perechi pantaloni, 8.000 cămăși și 800 costume-taior din materiale economisite, 60.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA REGIONALĂ DE INDUSTRIALIZARE A CĂRNII: 2.600.000 lei economii, 3.500.000 lei beneficii; I.R.T.A. IAȘI: 830.000 lei economii; TRUSTUL REGIONAL DE CONSTRUCȚII IAȘI: 1.000.000 lei economii, reducerea prețului de cost pe apartament cu 1.000 lei prin eforturi proprii, predarea cu 90 de zile înainte de termen a fabricii de produse lactate din Iași și a întreprinderii de industrializare a laptelui, cu 140 zile a casei tineretului din Iași, cu 60 zile a casei de cultură a textiliștilor și ceferiștilor din Iași, cu 100 zile a stadionului „23 August" din Iași și cu 45 zile a două școli de 16 clase.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ

COMPLEXUL DE PRELUCRARE A LEMNULUI GĂLĂUȚAȘ: 2.323.000 lei economii, 2.611.000 lei beneficii; FABRICA DE ZAHĂR „BERNATH ANDREI": 1.840.000 lei economii, 1.872.000 lei beneficii; ILEFOR: 1.800.000 lei economii, 2.000.000 lei beneficii; COMPLEXUL C.F.R.: 1.074.000 lei economii, 4.009.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA INDUSTRIALĂ LOCALĂ „LAZAR ODON": 686.000 lei economii, 1.133.000 lei beneficii; UZINELE TEXTILE „GHEORGHE DOJA" SF. GHEORGHE: 800.000 lei economii, 900.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA REGIONALĂ DE INDUSTRIALIZARE A CĂRNII: 463.000 lei economii, 1.668.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA INDUSTRIALĂ DE STAT „SECERA ȘI CIOCANUL": 565.000 lei economii, 800.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA DE REPARAȚII AUTO NR. 2 TG. MUREȘ: 500.000 lei economii, 550.000 lei beneficii; FABRICA DE PIESE DE SCHIMB „ENCSEL MAURICIU": 500.000 lei economii, 600.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA INDUSTRIALĂ DE STAT „LUDOVIC MINSKI": 350.000 lei economii, 600.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA FORESTIERĂ TOPLIȚA: 354.000 lei economii, 692.000 lei beneficii; I.A.R.T. MIERCUREA CIUC: 315.000 lei economii, 608.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA FORESTIERĂ GHEORGHIENI: 226.000 lei economii, 545.000 lei beneficii; I.R.T.A. TG. MUREȘ: 408.000 lei economii, 500.000 lei beneficii; TERMOCENTRALA „STEAUA ROȘIE" SINGEORGIU DE PĂDURE: 400.000 lei economii, 500.000 lei beneficii.

IN CAPITALĂ

La cele 20 de întreprinderi din Capitală care au răspuns chemării la întrecere s-au adăugat în ultimele zile încă 54 întreprinderi. Acestea s-au angajat să realizeze în anul 1960, în afara sarcinilor de plan, un volum de 58.319.000 lei economii la prețul de cost și 29.068.000 lei beneficii. Printre acestea se află: UZINELE „23 AUGUST" — 7.000.000 lei economii, 3.000.000 lei beneficii; FABRICA DE CABLURI ȘI MATERIALE ELECTROIZOLANTE — 5.000.000 lei economii, 1.500.000 lei beneficii; UZINELE „CLEMENT GOTTWALD" — 1.000.000 lei economii, 1.000.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA „TERMOTEHNICA" — 1.000.000 lei economii, 1.000.000 lei beneficii; UZINELE METALURGICE „GRIVIȚA" — 1.500.000 lei economii, 750.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA „TRICOTEHNICA" — 900.000 lei economii, 1.000.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA POLIGRAFICA NR. 5 — 400.000 lei economii, 1.500.000 lei beneficii; ÎNTREPRINDEREA DE PANIFICAȚIE „AVRAM IANCU" — 1.250.000 lei economii, 1.250.000 lei beneficii; TRUSTUL 1—CONSTRUCȚII — 1.465.000 lei economii, 1.000.000 lei beneficii; MAGAZINUL „VICTORIA" — 1.500.000 lei economii, 600.000 lei beneficii.

(Agerpres)

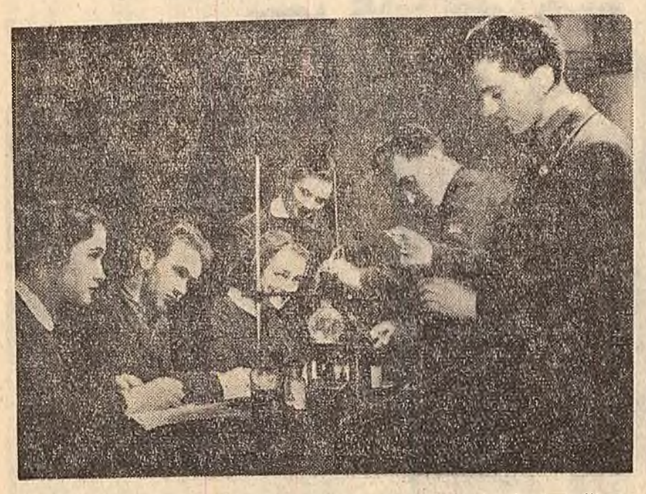

Orele de laborator sînt așteptate cu mult interes de elevii școlii medii nr. 2 „Frații Buzești" din Craiova. Universul minuscul al eprubetelor descoperă unui grup de elevi din clasa a XI-a E taine ale chimiei.
(Foto Agerpres)

CITITORII ne sesizează

AU LUCRAT DE MÎNTUIALĂ, SĂ RĂSPUNDĂ

Cu cîteva luni în urmă, s-a dat în folosință, la IPROFIL Balta Sărată, o secție de mobilă, unde lucrez și eu.

Trebuie să vă spun că constructorii au lucrat neglijent. Celulele de uscare de la secția mobilă și curbătorie sînt defecte. Ușile nu numai că nu se închid, dar s-au desprins din zid. Ca să închizi totuși ușile acestor celule de uscare trebuie să pierzi mult timp prețios.

Conducerea întreprinderii noastre a cerut Trustului 6 Construcții Craiova și Trustului 21 Instalații București să facă reparațiile necesare. Au trecut de atunci mai bine de trei luni și constructorii n-au dat nici un răspuns.

Cei care au lucrat de mîntuială trebuie să răspundă pentru calitatea proastă a lucrărilor executate.

CONSTANTIN LEON
— muncitor

NU SE POATE RETOPI?

De mai mulți ani, în comuna Ocnița, raionul Tîrgoviște, stă aruncat, în mijlocul unui drum, un motor care nu mai poate fi folosit. Și la moara din această comună, care a fost înzestrată de curînd cu un motor nou, zace afară, sub cerul liber, un motor vechi. Mecanicii spun că nici acesta nu poate fi pus în stare de funcționare. Știm că în toată țara se desfășoară o intensă campanie pentru colectarea fierului vechi. Atunci de ce nu sînt predate I.C.M.-ului aceste motoare uzate?

Ar fi bine ca tovarășul președinte al Sfatului popular al comunei Ocnița să se intereseze de cele două motoare care pot fi trimise la retopit.

UN GRUP DE MUNCITORI
DE LA SCHELA OCHIURI

DIFUZOARE FĂRĂ GRAI

Anul trecut au început și în comuna Orbească, raionul Olteni, lucrările de radioficare. A fost adusă și instalată o stație de radioficare, iar specialiștii au trecut deîndată la instalarea difuzoarelor.

Stația a început să funcționeze. Audiția era bună. Dar deodată difuzoarele au amuțit. În zadar răsucim în fiecare zi butoanele. S.M.T.-ul din comuna noastră nu furnizează curentul electric necesar. Locuim într-o comună mare, „radioficată" de luni de zile, dar nu putem asculta programele de radio.

Socot că se pot lua măsuri pentru ca și în comuna noastră stația de radioficare să funcționeze.

IANOȘ VERES
— colectivist

An de an, pe străzile orașului Oradea apar noi blocuri. În ultimii doi ani s-au dat în folosință peste 600 de apartamente. În acest an încă 450 de apartamente își vor primi locatarii. Fotografia reprezintă un ansamblu de locuințe noi de pe strada C. I. Parhon.
(Foto: M. Cioc)

Prima stație automată meteorologică din țară

În apropiere de București, la Afumați, a intrat în funcțiune prima stație automată meteorologică din țară. Cum arată noua stație, la ce folosește și prin ce se deosebește ea de celelalte stații? Autorul stației automate — tînărul inginer Florian Patrichi — ne-a răspuns la aceste întrebări.

Stația automată se compune din doi piloni metalici. Fiecare dintre ei are o înălțime de 10 metri. Pe un pilon se află un generator de vînt, pe celălalt, sus, în vîrf, aparatul de emisie cu antena respectivă, plus dispozitivul pentru măsurarea direcției și vitezei vîntului. Stația are două beciuri căptușite cu beton. Într-unul se află mecanismul automat, format din mai multe piese sau, cum spun specialiștii, „creierul" stației, acela care o pune în mișcare. În general, acestea sînt elementele de bază care compun stația automată. Greutatea întregii aparaturi nu depășește 35 de kg.

La ce folosește ea? Împreună cu celelalte stații meteorologice din țară stația de la Afumați înregistrează, apoi transmite elemente atmosferice: temperatură, umezeală, direcția vîntului etc., din care, prelucrate la Institutul meteorologic București, rezultă „timpul probabil". Așadar, stația automată îndeplinește aceleași funcții ca oricare stație meteorologică.

Cu ce se deosebește totuși stația automată de surorile ei? Ce avantaje prezintă ea? Mai întîi, trebuie explicat, pe scurt, ce necesități au generat ideea creării unei asemenea stații automate.

— Nu pretutindeni în țară, spune tovarășul Florian Patrichi, puteau fi instalate stații meteorologice. De exemplu, în munți, la peste 2000 m. înălțime, în Delta Dunării sau pe litoralul mării, unde se petrec fenomene atmosferice mult mai interesante decît la șes, avem mai puține stații meteorologice. Aceasta pentru că observatorilor, care trebuie să supravegheze stațiile meteorologice, le sînt inaccesibile condițiile formelor de relief respective. Or, stația automată înlătură acest principal neajuns.

Deci, care sînt avantajele ce le prezintă ea? Întîi: funcționează, așa cum o arată numele, automat, spre deosebire de celelalte stații, care sînt supravegheate de trei oameni în trei ture. Noua stație se pune în mișcare singură, înregistrează fenomenele atmosferice și le transmite stației de recepție din apropiere. Pentru funcționarea ei normală, stația automată trebuie să fie controlată odată pe an.

Stațiile meteorologice, mai ales cele din munți, sînt puse în mișcare cu ajutorul grupurilor electrogene, (ele consumă, deci, combustibil) Stația automată are... o uzină electrică proprie. Explicația e simplă: generatorul de vînt, care se află pe unul din piloni stației, transformă mișcarea vîntului în energie electrică, cu ajutorul căreia funcționează mecanismul stației.

Sistemul de funcționare: din trei în trei ore, stația emite niște sunete caracteristice. Acesta este un semnal de apel trimis stației de recepție Băneasa. Peste două minute, stația automată dirijează spre Băneasa, prin semnale morse, elementele înregistrate automat. Acestea pot fi: temperatura plus 6 grade, presiunea atmosferică 752 mm., umezeala aerului: 62 procente, direcția vîntului: nord-vest, viteza vîntului: 3 m. pe secundă. Aceste elemente, alături de altele, folosesc la alcătuirea buletinului meteorologic.

— Ce perspective are stația automată?

— Deși a fost instalată deocamdată la Afumați, ea nu va rămîne însă aici. În luna septembrie va fi montată pe vîrful Pietrosul Rodnei, la 2305 m. înălțime. De acolo, de sus, stația va transmite uneia dintre localitățile apropiate fenomenele atmosferice neînregistrate încă de aparate.

Este tocmai realizarea ideii care l-a preocupat ani în șir pe comunistul Florian Patrichi, cercetătorul pasionat, care și-a făcut studiile de specialitate la Institutul de hidrometeorologie din Leningrad.

Într-un viitor apropiat se vor realiza alte asemenea stații automate, necesare înregistrării fenomenelor atmosferice în punctele greu accesibile din țară.

V. VIȘINESCU

ÎN CHIP LENINIST

(Urmare din pag. II-a)

Omul își continuă totuși gîndurile: „Nu — obiectează el. Cehoslovacia, înainte, ca stat capitalist, stătea în ceea ce privește dezvoltarea industriei, alături de Anglia, Franța, Germania. După ce a devenit stat socialist, Cehoslovacia a început să-și ridice producția, dar în ritmul propriu lor, statelor socialiste: 9,2 la sută ca medie anuală pe deceniul 1947-1957, iar în 1958 cu 11 la sută față de 1957! Asta ce este? De ce nu spuneți lucrurilor pe nume, domnilor?".

„Țări mici! încearcă propaganda capitalistă să răspundă. Țări mici, cărora „rușii" le dau ajutor urmărind doar să furnizeze cifre spectaculoase pentru propaganda bolșevică!".

„Țări mici? Dar China tot mică e? începe să protesteze omul de bună credință. Între 1949—1959, China și-a sporit producția industrială de 11,7 ori. Nu, domnilor, să lăsăm glumele: acolo, în răsărit, ei produc — în numele omenirii la urma urmei, al Omului, dacă vreți așa — un mare plus de bunuri: un plus pe care, fără socialism, nu l-ar fi produs!".

„Manevre moscovite!" țipă în urechea omului de bună credință capitalismul, din toate megafoanele de care dispune.

„Zău?! își iese omul din sărite de la o vreme. De ce, atunci, capitalismul n-a fost niciodată în stare să pună la cale asemenea „spectaculoase manevre moscovite", sau new-yorkeze, sau cum vreți, în dezvoltarea vreunei țări inapoiate economicește? Faceți, domnilor, dacă vă dă mîna, manevre moscovite! Cît mai multe, pentru numele lui Dumnezeu, și cît mai cuprinzătoare: ridicați nivelul de trai al oamenilor! lichidați șomajul! sporiți salariile! reduceți prețurile! scădeți ziua de muncă! bateți-vă cinstit pentru dezarmare generală și totală! construiți case, ca ei! Da, vă rog, poftim: faceți asemenea „manevre moscovite", oricum le-ați numi! De manevrele flotei a 7-a și de necontenita bizilială a bombardierelor atomice sînt sătul pînă-n gît! Toată lumea-i sătulă — și azi nu se mai poate „da tonul", pe pămînt, cu manevre cazone!... Pe scurt, domnilor, după mine, partea cea mai proastă-i următoarea: la noi, în capitalism, cîteva metropole jefuiesc cîteva continente — dar, cum văd, înseși metropolele rămîn pe rînd în urma Uniunii Sovietice. În urma Uniunii Sovietice care, știți bine, nu are colonii! În urma Uniunii Sovietice care dă totuși chiar țărilor nesocialiste slab dezvoltate un ajutor economic real, ieftin, fără condiții politice și fără acaparări economice; un ajutor cum statele capitaliste „înaintate", metropolele, nu le pot da, nu sînt interesate să dea nici cînd pot. Eu unul, spun cinstit, nu mă simt la largul meu cînd gîndesc că, totuși, într-o zi, lumea va calcula cinstit — în tone de fontă și de grîu, în metri pătrați de spațiu locativ, în număr de cărți citite de un om, în orice — cît pierde ea, lumea, omenirea, prin simplul fapt că atîtea țări bogate ori sărace, mari ori mici, rămîn la ritmul de dezvoltare specific capitalismului. Pentru că, domnilor, îmi pare imposibil ca lumea să nu calculeze într-o zi ce daune i se aduc astfel... și să nu se întrebe de ce... și de către cine...".

La asemenea întrebări, propaganda capitalismului nu mai obișnuiește să răspundă: poliția statului capitalist dă omului de bună credință sfatul insistent de a-și ține gura.

...Și tăcerile omului de bună credință din „lumea" capitalistă, împreună cu întrebările, răspunsurile și comentariile lui, dau opiniei publice un nou conținut, o altă față: lăsîndu-se călăuzită, clarificată, de realizările concrete ale socialismului, opinia publică din țările capitaliste începe să-și orienteze tot mai mult spre socialism interesul, simpatia, nădejdile.

Succesele Uniunii Sovietice sînt recunoscute astăzi pînă și de oameni ca senatorul Humphrey și de secretarul de stat Herter... și de W. Lippmann în presa americană... Comisii mixte instituite de Congresul S.U.A., studiind, ca și în alți ani, dezvoltarea Uniunii Sovietice, nu mai trag ca altădată concluzia că Statele Unite nu pot fi în veacul veacului depășite pe tărîm economic, ci trag din toate puterile manetele tuturor semnalelor de alarmă imaginabile. Uniunea Sovietică — recunosc ei, și mulți alții — este efectiv în stare să ajungă și să depășească Statele Unite pe tărîmul economiei; țările socialiste — recunosc ei — care luate împreună cuprind 36 la sută din populația lumii, vor produce efectiv în 1965 peste 50 la sută din producția industrială a lumii. Dar apoi dau asigurări solemne că statele capitaliste vor trece, că ar fi trecut chiar, la o „revoluție a producției" menită să le asigure, în întrecerea cu socialismul, veșnica intîietate. Omul de bună credință din țările capitaliste vede cu ochii lui însă, și simte pe pielea lui, și-n punga lui, că producția capitalistă nu se unește nicidecît într-o asemenea direcție. Dimpotrivă... Și mult trîmbițata „revoluție capitalistă în producție" îi îngrijorează, îi dă cosmaruri, pentru că ea adaugă procent peste procent doar la depozitele de arme, și la numărul șomerilor, și la venitul fabricanților de arme — și toate acestea au loc pe spinarea omului de bună credință, prin sacrificarea nivelului său de trai, cu amenințarea gravă a vieții lui, cu primejdia ca țara lui să fie mereu împinsă, pe teren economic, înapoi și nicidecum înainte...

Lenin a anunțat cu decenii înainte că lupta decisivă între orînduirea socialistă și cea capitalistă se va da, și se va cîștiga de către socialism, pe tărîm economic. A văzut — în istorie, peste decenii și secole — mai departe decît orice contemporan al său și decît mulți urmași. Tocmai de aceea, bolșevicii, popoarele sovietice, i-au încredințat lui Lenin sarcina de uriașă răspundere, de veșnică glorie, de a conduce primii pași ai omenirii spre comunism.

La început, în țările capitaliste, mulți oameni de bună credință nu l-au înțeles. Nici Wells nu l-a înțeles...

Istoria și-a urmat cursul...

În 1934, după un nou drum în Uniunea Sovietică, Wells, scriindu-și memoriile, revenea, cu anumite precizări, asupra primei sale călătorii. Trecuseră de atunci doar 14 ani.

„Baza prestigiului său personal — nota acum Wells despre Lenin — era realismul gîndirii sale și clarviziunea de care a dat dovadă în zilele revoluției. Pe atunci i se adresau toți: și cei cu țemeri și cu îndoieli. Forța sa o constituia claritatea țelului pe care-l urmărea, îmbinată cu finețea gîndirii"...

„Ca toți ceilalți, el aparținea timpului și epocii sale. Cînd ne-am întîlnit și am discutat, fiecare dintre noi și-a păstrat propriile păreri... Am vorbit în special despre necesitatea de a înlocui mica gospodărie țărănească prin marea agricultură — era cu opt ani înainte de primul plan cincinal — precum și despre electrificarea Rusiei, care pe atunci nu era decît un vis făurit de creierul său. Eu priveam sceptic ideea electrificării, deoarece nu cunoșteam resursele de energie cuprinse de apele Rusiei. „Veniți la noi încă odată peste zece ani!" a răspuns Lenin îndoielilor mele... Acum, revăzînd cartea pe care am scris-o cu 14 ani în urmă, reconstituind din memorie evenimentele de atunci și comparîndu-i pe Lenin cu alți oameni celebri pe care i-am cunoscut, încep să înțeleg ce figură istorică remarcabilă și excepțională a fost el. Eu nu sînt partizan al teoriei rolului excepțional al „oamenilor mari" în viața omenirii. Dar dacă e să vorbim despre marii reprezentanți ai omenirii, trebuie să recunosc că Lenin a fost cu adevărat un om mare... Cînd m-am întîlnit cu el, Lenin era deja bolnav, era adesori nevoit să-și întrerupă munca. La începutul anului 1922, medicii i-au interzis cu desăvîrșire să mai lucreze; în vara aceluiași an a fost lovit de o paralizie parțială și la începutul anului 1924 a murit. El, prin urmare, a condus țara mai puțin de cinci ani — dar ani plini de evenimente. În această perioadă el a reușit totuși să inspire poporului rus un entuziasm creator atît de nezdruncinat — în vederea soluționării tuturor problemelor ce i se ridicau în față — încît acest entuziasm dăinuie și astăzi. Numai datorită lui Lenin și Partidului Comunist, pe care el l-a organizat, revoluția rusă... nu s-a încheiat cu o prăbușire socială totală. Partidul Comunist condus de el, deși fără experiență, a reușit să creeze condițiile necesare succesului... să asigure un număr suficient de cadre disciplinate pentru aparatul de stat creat la repeziciune, dar devotat, aparat fără de care într-un stat modern revoluția este condamnată la eșec total.

„Imediat după revoluție, mintea activă a lui Lenin a trecut cu o repeziciune uimitoare la înfăptuirea transformărilor sociale. În 1920, cînd ne-am întîlnit, el studia cu o energie tinerească posibilitățile de electrificare a Rusiei. Ideea planului cincinal, pe care-l vedea sub forma unui număr de planuri locale ce s-ar realiza cu succes în toată țara, Dnieproghesul — toate acestea îi preocupau creierul. Ideile rodnice ale lui Lenin continuă să exercite influență și după ce făuritorul lor a încetat să mai creeze. Și în prezent, influența lor este la fel de puternică, pare-se, ca și în trecut".

Wells a murit la o vîrstă înaintată, un an după încheierea celui de-al doilea război mondial. În alegerile din 1945 a votat pentru partidul comunist din țara sa — și a ținut să-și motiveze acest vot printr-o scrisoare publicată în presă.

Spirit lucid, tipic și strălucit reprezentant al omului de bună credință din „lumea" capitalistă, el a străbătut înaintea altora, etapă după etapă, calea înțelegerii adevărului despre Lenin, despre marxism-leninism, despre socialism și comunism: calea înțelegerii adevărului despre viitorul omenirii.

Radio

VINERI, 22 APRILIE ● Meridiane lirice: versuri închinate lui Lenin — orele 21,45 — II. ● Cîntecul săptămînii: „Lenin e cu noi" de M. Vescan — orele 16,45 — I. ● Teatru la microfon: „Omul cu arma" de N. Pogodin — orele 11,03 — I. ● Program muzical pentru fruntașii în producție — orele 18,30 — I. ● Pagini eroice din opere — orele 20,00 — II. ● Simfonia II-a de Borodin — orele 22,30 — I. ● Moment poetic: A. Tvardovski — orele 22,30 — II.

SÎMBĂTĂ, 23 APRILIE ● Emisiunea pentru sate — orele 6,15 — I. ● Fragmente din opera „Bal mascat" de Verdi — orele 11,03 — I. ● Actualitatea literară în revistele noastre — orele 11,45 — I. ● Înregistrări din faza finală a trecerii în revistă a formațiunilor artistice studențești — orele 15,30 — II. ● Emisiunea „Anul Chopin" — orele 19,30 — II. ● Știința în slujba păcii orele 17,45 — II. ● Muzică de cameră și simfonică: Cvartetul în La major de Mozart — orele 23,24 — I și Simfonia III-a de Brahms — orele 22,00 — II.

CINEMA

Patria (11; 14; 16,45; 19; 21,15): V. I. Lenin; București (10; 12,15; 15; 17; 19; 21), Gh. Doja (10; 12,05; 14,15; 16,30; 18,45; 21), V. Roaită (10; 12,15; 15; 17,05; 19,10; 21,15), Libertății (9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Al. Sahia (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21): Băieții noștri; Republica (9,30; 11,45; 14,45; 17; 19,15; 21,30), I. C. Frimu (10; 12,15; 14,30; 16,45; 21,15), Înfrățirea între popoare (10,30; 15; 17; 21), Dacia, Simo (14; 16,15; 18,30; 20,45): Mexicul cîntă; Magheru (10; 12,15; 16; 18,30; 21), Elena Pavel (9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), 8 Martie (15; 17; 19; 21): Copiii minune; V. Alecsandri (10; 12; 15; 17; 19; 21), Miorița (10; 12,15; 15,30; 18; 20,30), Volga (15; 17; 19; 21), N. Bălcescu (15; 17; 19; 21): Rămîi cu noi; Lumina (10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), 1 Mai (10; 12; 15; 17; 19; 21): În inimile noastre; Central (10; 12,30; 15,30; 18; 20,30): Moara cu noroc; Victoria (10,15; 12,15; 15; 17; 19; 21), Al. Popov (rulează în continuare de la orele 10—21): Plutonul bucluc; Maxim Gorki (10; 12,15; 14,20; 16,30; 18,45; 21), Arta (15; 17; 19; 21), Mașilor (15; 17; 19; 21): Biapa de vizon; Timpuri Noi (rulează în continuare de la orele 10—21): N. S. Hrușciov în America, Carpații răsăriteni; Tineretului (16; 18,15; 20,30), Aurel Vlaicu (15,30; 18; 20,30): Lumină în întuneric; Grivița (15; 17; 19; 21): Înfiripări cu viața; Cultural (15; 16,50; 18,40; 20,30), Popular (15; 17; 19; 21), 16 Februarie (16; 18; 20): Telegrame; Const. David (15,30; 18; 20,15): Avalanșa; Unirea (11; 15; 17; 19; 21), Olga Bancic (15; 17; 19; 21): Oameni sau maimuțe; M. Eminescu (15; 17; 19; 21), Flacăra (15; 17; 19; 21): Eu te iubesc; T. Vladimirescu (15; 17; 19; 21), G. Bacovia (15; 17; 19; 21): Reîntoarcerea; Munca (15; 17; 19; 21): Războiul opiumului, (orele 10) film pentru copii; 23 August (15; 17; 19; 21): Tizoc — cinemascop; Ilie Pintilie (16; 18,15; 20,30): Inimă de mamă; 8 Mai (15,30; 18; 20,30): Ultima noapte pe „Titanic"; Floreasca (17; 19): Manjnaua; G. Coșbuc (15; 17; 19; 21): La doi pași de graniță; Drumul serii (15; 17; 19; 21): Jucătorii; 30 Decembrie (15; 17; 19; 21), B. Delavrancea (15,30; 17,45; 20): Mireasa rapită; 13 Septembrie — de la orele 10—15: O zînă călătorește și Grădina zoologică din Vincennes; (18,45; 21): Vîrsta dragostei; Înfrățirea între popoare (19): V. I. Lenin; I. C. Frimu (19): Aici a trăit Lenin.

CUM VA FI VREMEA?

Timpul probabil pentru următoarele trei zile: vremea se menține în general instabilă cu cerul variabil temporar noros. Averse însoțite local de descărcări electrice vor cădea mai ales la începutul intervalului. Vînt moderat predominînd din sectorul nord-vest. Temperatura aerului ușor variabilă.

„IZVORUL MĂREȚELOR VICTORII"

Un articol al tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej publicat în ziarul „Pravda"

MOSCOVA 21 (Agerpres). — În paginile consacrate celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin și intitulate „Sîntem peste un miliard — pășim pe drumul leninist", ziarul „Pravda" din 21 aprilie publică articolul „Izvorul măreților victorii" semnat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

TELEGRAMĂ

Tovarășului AVRAM BUNACIU
ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Tovarășe ministru,

Primiți mulțumirile mele cordiale pentru felicitările dv. sincere și urările de bine transmise cu ocazia celei de-a 15-a aniversări a eliberării poporului ungar. Îmi exprim convingerea că dezvoltarea legăturilor frățești dintre popoarele noastre va sluji cu succes întăririi pe mai departe a lagărului socialist și va contribui la realizarea marilor noastre țeluri comune.

Dr. SIK ENDRE,
ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare

Înaintează lucrările pentru realizarea sistemului energetic național

Pe baza unor hotărîri ale Consiliului de Miniștri, anul acesta se construiesc mai multe linii de înaltă tensiune pentru transportul energiei electrice și se fac lucrări de dublare a circuitelor unor linii existente.

Se află într-un stadiu înaintat linia de 110 kilovolți Bicaz-Suceava, care va racorda regiunea Suceava la sistemul energetic național. Recent a început construirea noii linii de înaltă tensiune Govora-Pitești, prin care se vor alimenta cu energie noile uzine de produse sodice din Govora. Lucrările pe acest șantier sînt executate de același colectiv de muncitori de la Întreprinderea de construcții și montaje energetice din Sibiu, care anul trecut a dat în exploatare, cu o lună și jumătate înainte de termenul prevăzut, linia de înaltă tensiune Bărbătești-Craiova.

O altă linie de înaltă tensiune aflată în construcție este cea dintre Chiscani și Medgidia, care, traversînd Dunărea prin cablu subfluvial, va racorda la sistemul energetic al țării regiunea Constanța, contribuind la o mai bună și mai sigură alimentare cu energie electrică a acestei părți a țării.

S-au deschis de asemenea șantierele pentru construcția liniilor de 110 kV. Sîngeorgiu-Odorhei, Doicești-Pătroaia și se fac pregătiri în vederea începerii lucrărilor la liniile Hășmaș-Dej și Timișoara-Arad.

Lucrările pentru dublarea liniilor de înaltă tensiune Borzești-Focșani și Bacău-Roman-Piatra Neamț sînt aproape de sfîrșit. Ele au o importanță deosebită pentru asigurarea unor cantități sporite de energie electrică cerute de dezvoltarea economică a regiunilor Bacău și Galați.

Prin linia de 110 kilovolți care urmează a se construi pentru racordarea regiunii Oradea se îndeplinește importanta sarcină trasată de plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 de a se realiza complect în anul 1960 sistemul energetic național. Interconectarea tuturor regiunilor patriei într-o rețea de înaltă tensiune va asigura o mai bună distribuire a energiei produse de centralele electrice, construite în cadrul planului decenal de electrificare a țării.

(Agerpres)

Înapoierea în Capitală a tov. Vasile Vîlcu

Joi la amiază s-a înapoiat în Capitală, venind din Finlanda, tov. Vasile Vîlcu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional Constanța al P.M.R., care a reprezentat Partidul Muncitoresc Romîn la cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist din Finlanda.

La sosire pe aeroportul Băneasa au fost de față tovarășii Pavel Daju, Ion Pas, Vasile Patilineț, Ghizela Vass, Pavel Țugui, Ștefan Voicu, activiști de partid.

(Agerpres)

Campionatul mondial de șah

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: În sala Teatrului Pușkin din Moscova s-a desfășurat joi seara cea de-a 15-a partidă a meciului pentru titlul mondial de șah dintre Botvinnik și Tal. La mutarea 22 Tal a oferit pe neașteptate un sacrificiu de pion. Botvinnik a sezisat însă cursa ce i-o întindea adversarul său și a respins sacrificiul. După schimbul calilor partida a intrat într-un final ușor favorabil lui Tal și s-a întrerupt la mutarea 41. Botvinnik a dat mutarea în plic.

Iată poziția de întrerupere: alb (Tal) Ra3, Te4, Tg5, Nb3, pioni la a2, b4, d4, h5; negru (Botvinnik) Rf8, Tc8, Tf2, Ng8, pioni la a7, b6, e6, g7. Reamintim că scorul meciului este de 8—6 în favoarea lui Tal.

TELEGRAME EXTERNE

Planul popular în problema germană — un plan al păcii

Cuvîntarea lui W. Ulbricht la postul de televiziune al Republicii Democrate Germane

BERLIN 21 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în seara zilei de 20 aprilie la postul de televiziune al Republicii Democrate Germane în cadrul emisiunii consacrate planului popular în problema germană, W. Ulbricht, primul secretar al C.C. al P.S.U.G., a subliniat că Republica Democrată Germană consideră necesar ca poporului german să i se asigure pacea. Considerăm că este datoria noastră, a declarat W. Ulbricht, să ducem o politică de înțelegere și să contribuim la destinderea încordării în relațiile internaționale și în Germania.

Arătînd că poporul german este răspunzător el însuși pentru rezolvarea problemei naționale, W. Ulbricht a subliniat necesitatea tratativelor dintre cele două state germane.

El a declarat de asemenea că în condițiile actuale situații internaționale există posibilitatea de a exclude pentru totdeauna războiul din viața popoarelor și a caracterizat **PLANUL POPULAR ÎN PROBLEMA GERMANĂ CA FIIND UN PLAN AL PĂCII.**

W. Ulbricht a subliniat că R.D. Germană este gata să stabilească relații normale între cele două state germane. Cele două părți — R.D. Germană și Germania occidentală, a spus el, trebuie să renunțe la folosirea forței și să aducă astfel o contribuție importantă la rezolvarea problemei germane.

W. Ulbricht s-a pronunțat în favoarea unui compromis național între cele două state germane și a menționat că planul popular în problema germană vine să confirme că R. D. Germană dorește să se ajungă la un astfel de compromis.

W. Ulbricht a arătat, de asemenea, că în Berlinul occidental trebuie creată o situație cu adevărat pașnică.

Referindu-se la apropiata conferință la nivel înalt, W. Ulbricht a declarat că poporul german așteaptă de la participanții la conferință măsuri menite să asigure dezarmarea și menținerea păcii în Germania.

Nota Ministerului de Externe al U. R. S. S. adresată ambasadei Marii Britanii

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Într-o notă adresată de Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. ambasadei Marii Britanii la Moscova, guvernul sovietic și-a exprimat speranța că guvernul Marii Britanii își va revizui punctul de vedere și va fi de acord ca cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva pentru Indochina să ceară guvernului Laosului ca acesta să respecte acordurile de la Geneva cu privire la Laos în ceea ce privește foștii participanți la mișcarea din Patet Lao și să reia colaborarea cu Comisia internațională pentru Laos.

După cum se spune în nota sovietică, acțiunile autorităților din Laos care caută să obțină rezultate favorabile lor la alegerile în Adunarea Națională aruncînd în închisoare pe liderii Partidului Frontului Patriotic din Laos și organizînd crunte represiuni împotriva adepților acestui partid, nu pot fi considerate decît ca fiind o nouă încălcare grosolană a acordurilor de la Geneva și Vientiane, care duce în mod inevitabil la agravarea situației din Laos și la intensificarea încordării în regiunea Indochinei în ansamblu.

Eșecul rebeliunii antiguvernamentale din Venezuela

CARACAS 21 (Agerpres). — După cum anunță ziarele locale și agențiile de presă, puciul militar antiguvernamental din Venezuela a fost reprimat.

După cum transmit agențiile de presă străine, nucleul principal al forțelor rebele, care se aciuase în orașul San Cristobal, a capitulat necondiționat. O parte din rebeli au fugit în direcția frontierei cu Columbia.

Dineu oferit cu prilejul vizitei la Moscova a delegației guvernamentale economice a R. P. Romîne

MOSCOVA 21 — Corespondentul Agerpres transmite: La 20 aprilie Mihail Dalea, ambasadorul R. P. Romîne în U.R.S.S., a oferit un dineu cu prilejul vizitei la Moscova a delegației guvernamentale economice a R. P. Romîne condusă de Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

Din partea U.R.S.S. la dineu au participat A. N. Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat al Planificării, miniștrii U.R.S.S.: M. V. Hrunicev, E. S. Novoselov, S. A. Skacikov, președintele Comitetului de Stat pentru relații economice externe de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., și alte persoane oficiale.

Din partea R. P. Romîne, împreună cu Alexandru Bîrlădeanu la dineu au participat Gh. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării al R. P. Romîne, miniștrii: Carol Loncear, Mihai Florescu, Constantin Scarlat, adjunct al șefului Direcției economice a C.C. al P.M.R., și alții.

În timpul dineului M. Dalea, A. Bîrlădeanu și A. N. Kosighin au rostit cuvîntări prietenești.

Actul de acuzare în procesul intentat în R. D. G. lui Oberländer

BERLIN 21 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, la 20 aprilie la Tribunalul suprem al R. D. Germane a început procesul public intentat criminalului de război Theodor Oberländer, ministrul de la Bonn pentru problemele persoanelor strămutate. La proces asistă numeroși reprezentanți ai presei germane și străine. La acest proces au trimis observatori Federația internațională a luptătorilor din rezistență, a victimelor și deținuților fascismului, Asociația internațională a juriștilor democrați și alte organizații.

După cum era de așteptat, Oberländer nu s-a prezentat la proces, arătînd astfel că nu este în stare să infirme acuzațiile ce i se aduc. Ministrul Justiției al R. F. Germane, Schäffer și alți membri ai guvernului de la Bonn, invitați la procesul lui Oberländer n-au venit nici ei la dezbateri.

Reprezentantul acuzării, Werner Funk, procuror general ad-interim al R. D. Germane, a dat citire actului de acuzare în care se subliniază că **Oberländer a sprijinit activ politica agresivă fascistă de exterminare și înrobire a popoarelor din Europa răsăriteană.**

Actul de acuzare demască rolul conducător al lui Oberländer în crearea batalionului de asasini și împilatori — „Nachtigal" care a săvîrșit asasinate în masă în rîndul locuitorilor din Lvov.

Batalionul condus de Oberländer a săvîrșit acte teroriste și la Zolocev, Tarnopol și Satanov.

În actul de acuzare se arată de asemenea că Oberländer a cerut lichidarea comuniștilor și tuturor patrioților care nu doreau să se supună ocupanților fasciști, a organizat în Caucaz expediții de pedepsire, a împușcat și a torturat oameni sovietici, a jefuit și a transportat bunurile jefuite în Germania.

În actul de acuzare se subliniază că, în conformitate cu legile oricărui stat, acțiunile lui Oberländer trebuie calificate drept crimă gravă. Ele caracterizează pe acuzatul Oberländer ca criminal de război și asasin.

Un nou proces împotriva unor democrați greci

ATENA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 aprilie la tribunalul penal din Pireu a început procesul celor doi democrați greci acuzați că au răspîndit „fără permisiunea poliției" o broșură editată recent de E.D.A. care demască reînvierea fascismului și activizarea foștilor naziști în Germania occidentală.

Ziarul „Avghi" relatează că procurorul a dispus ca conducerea partidului E.D.A. și membrii Comitetului Executiv să fie dați în judecată pentru editarea acestei broșuri.

În legătură cu aceste acțiuni ale justiției grecești, ziarul „Avghi" scrie: Nu poate să nu provoace neliniște faptul că pentru prima oară în Europa occidentală se pornește un proces pentru editarea unei broșuri despre atrocitățile nazismului și despre încercările de reînviere a „ideologiei" fasciste.

La Copenhaga a început Întîlnirea internațională a femeilor

Aproape 700 de delegate din 69 de țări au fost de față azi dimineață în sala „Idraetshuset" la deschiderea Întîlnirii internaționale a femeilor. În clipa solemnă a deschiderii, participantele s-au gîndit desigur la o zi de primăvară de acum 50 de ani cînd într-o casă veche a orașului în care ne aflăm, la „Folkets Hus", un număr mic de femei din cîteva țări, la chemarea Clarei Zetkin, au luat hotărîrea să sărbătorească în fiecare an o zi a lor. Ce drum lung s-a străbătut în acești 50 de ani în lupta femeilor pentru drepturile lor, pentru pace și bunăstare!

...Încet, încet sala s-a umplut. Prezentările, dar mai ales revederile, dau naștere la momente de entuziasm greu de descris. Am remarcat de la început că delegațiile din țările Africii sînt foarte numeroase, deși femeile din cîteva țări ale acestui continent au fost împiedicate să participe.

Trei semnale și la tribună urcă tînăra artistă Gert Hein de la Teatrul regal din Stockholm, care recită un poem închinat femeilor.

Fosta senatoare Anna Westergaard, controloare șefă a traficului căilor ferate daneze, în cuvîntul de bun sosit, arată că femeile din întreaga lume iau parte acum la marea sărbătoare de la Copenhaga.

A luat apoi cuvîntul Esther Brink, reprezentanta comitetului danez de pregătire a celei de-a 50-a aniversări a Zilei internaționale a femeilor.

Un raport documentat, ascultat cu un interes deosebit, a fost prezentat de Eugénie Cotton, președinta Federației Democrate Internaționale a Femeilor. Ea a arătat că femeile care se află în sala „Idraetshuset" s-au reunit să discute probleme importante care le preocupă — printre care despre foamete, ignoranță și război, explicînd că ignoranța — foamea spiritului — are o geografie comună cu foamea fizică. Ea a dat ca exemplu Bolivia, unde 67 la sută din locuitori sînt analfabeți, hrana medie zilnică a populației ridicîndu-se la numai 1200 de calorii. În ceea ce privește lupta femeilor împotriva războiului Eugénie Cotton a arătat că mai mult decît oricine soțiile, mamele, sînt interesate ca acest flagel să dispară pentru totdeauna.

Întîlnirea internațională a femeilor își continuă lucrările.

T. VORNICU

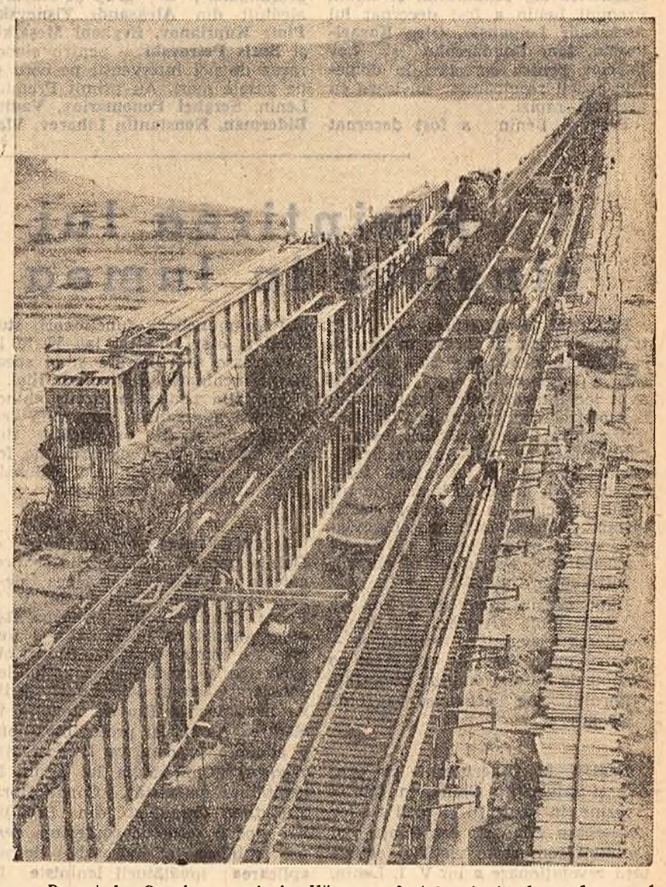

Recent la Cengho, provincia Hănan, a fost terminat cel mai lung pod de cale ferată din R. P. Chineză. Podul, care traversează Fluviul Galben, are linie ferată dublă. În fotografie: Vedere de pe șantierul podului în timpul lucrărilor de finisare.

Lenin, realitatea contemporană și teoriile antimarxiste despre capitalism

Este cunoscută teza clasică a marxism-leninismului că ideile revoluționare, odată ce cuprind masele, devin o forță materială. Realitatea zilelor noastre arată ce forță materială uriașă, victorioasă, reprezintă leninismul, ideologia dominantă pe un teritoriu cuprinzînd peste un miliard de oameni și care își face drum și cîștigă conștiințele a zeci de milioane de oameni din lumea capitalistă.

Leninismul s-a făurit și s-a dezvoltat în lupta împotriva ideologiei burgheze care asalta proletariatul, din afara și dinăuntrul mișcării muncitorești. Intransigența și principialitatea lui Lenin, profunzimea ca și verva mușcătoare cu care demasca orice concepție străină marxismului, nu au fost numai trăsături de caracter, de „stil", cum spun unii biografi burghezi. Educarea maselor în spirit revoluționar față de burghezie, lupta ideologică uriașă pe care a dus-o Lenin împotriva tuturor formelor de oportunism au fost premize de cea mai mare însemnătate pentru victoria Revoluției din Octombrie. Victoria socialismului în țările democrat-populare, dezvoltarea partidelor marxist-leniniste în toate țările lumii, au fost și sînt condiționate de combaterea ideologică a tuturor formelor de oportunism.

Sînt oportuniști care iau din marxism **fraza** și o golesc de conținut; alții consideră „compromițătoare" chiar și acceptarea formală a principiilor lui Marx. Și unii și alții își motivează „teoriile" cu argumentul că marxismul s-ar fi „învechit", că el n-ar mai corespunde realității zilelor noastre. Unii vor să-l „modernizeze", ceilalți vor să-l transforme într-un capitol de istorie. Toți pierorează despre „noile date economice", despre schimbările petrecute în sistemul capitalist. Dar care teoretician marxist în secolul nostru s-a aplecat cu mai multă atenție asupra faptelor, a cercetat și analizat mai profund evoluția capitalismului în actuala sa fază istorică, monopolistă, decît a făcut-o Lenin? **„Marxismul își sprijină politica pe *realitate*, și nu pe ceea ce este „posibil"** — spunea el. **„Întregul spirit al marxismului, întregul lui sistem cere ca fiecare teză să fie examinată (a) numai din punct de vedere istoric; (b) numai în legătură cu altele; (c) numai în legătură cu experiența concretă a istoriei".**

Tocmai datorită unei asemenea abordări științifice a esenței fenomenelor dezvoltării sociale, lupta dusă de Lenin împotriva teoriilor apologeților capitalismului își păstrează și astăzi întreaga actualitate.

„Metamorfoza" capitalismului

Teoriile oportuniste ale apologeților moderni ai orînduirii capitaliste încep mai toate aidoma unui basm despre un trecut îndepărtat:

...A fost odată o societate capitalistă, așa cum au descris-o Marx și Engels: paradis pentru capitaliști, infern pentru proletari. Ei, dar toate acestea au fost odată... Astăzi... Toți oportuniștii, de la austriacul B. Kautsky la englezul Gaitskell, de la americanul Stern la francezul Laurat, toți susțin că s-a petrecut o „mutație" a capitalismului, că acesta și-a „schimbat natura". În ultima sa carte, „Sfîrșitul imperiului", laburistul Strachey afirmă că „Anglia s-a transformat dintr-odată într-o societate postimperialistă". Imperialismul? A fost odată!

În Anglia s-a format obiceiul ca fruntași ai partidului laburist, pentru servicii mari aduse burgheziei, să fie înnobilați. Mulți foști miniștri laburiști sînt astăzi lorzi, viconți. Poate că și dl. Strachey rîvnește...

H. Cabot Lodge n-are nimic comun cu socialismul; el este un reprezentant al marelui capital american, dar consideră că „este mai bine ca acest sistem să fie calificat drept umanitarism economic decît capitalism monopolist".

Precum se vede, oportuniștii din mișcarea muncitorească și reprezentanții fățiși ai marelui capital au găsit un limbaj comun: „capitalismul nu mai este capitalism". Frunza de viță a devenit un mijloc de apărare ideologică.

Unul din argumentele preferate ale oportuniștilor este pretinsa „democratizare a capitalului". „Capitalistul dispare — scrie sociologul american A. A. Berle. El a și părăsit în mare măsură scena... Astăzi domină societatea anonimă". Marile întreprinderi capitaliste n-ar mai fi proprietatea unor mari capitaliști, ci a milioane de acționari. Iar dacă muncitorii, ca acționari, au devenit stăpîni pe mijloacele de producție, atunci ori muncitorii sînt capitaliști, ori capitalismul nu mai e capitalism.

Aceste „descoperiri" ale oportuniștilor nu-s însă deloc noi. Nici chiar senzaționala descoperire — „democratizarea capitalului". Dimpotrivă. Acum jumătate de veac Lenin scria: **„Democratizarea" deținerii de acțiuni, de la care sofiștii burghezi și oportuniștii „social-democrați și ei" așteaptă (sau susțin că așteaptă) „democratizarea capitalului", creșterea rolului și a însemnătății micului producător etc., este de fapt unul din mijloacele de întărire a puterii oligarhiei financiare"!**

Confirmînd analiza lui Lenin, viața dovedește că creșterea numărului de acțiuni nu înseamnă altceva decît o formă de atragere a micilor economii, o formă comodă de sporire a capitalurilor marilor monopoluri — rămînînd **neștirbite** atît **proprietatea** marilor capitaliști asupra societății pe acțiuni, **controlul** lor absolut, cu ajutorul pachetului de control al acțiunilor, cît și **însușirea** de către ei a părții zdrobitoare a profiturilor. Cum arată astăzi o societate capitalistă de unde „a dispărut" capitalismul? Familia DuPont de Nemours posedă, ea singură, **de zece ori mai multe** acțiuni **decît toți** muncitorii americani. Veniturile provenite din acțiuni ale muncitorilor acționari echivalează cu salariul lor pe **două** zile. În **douăzeci de ani** — dacă n-ar fi nici o zi șomeri — acești muncitori ar avea o avere „colosală" provenită din acțiuni: leafa pe **40 de zile.** În douăzeci de ani, între 1937 și 1956, numai averea familiei Mellon a crescut de la 391 milioane la 3 miliarde 769 milioane dolari. Ceea ce pare a fi ceva mai mult decît o leafă de muncitor pe 40 de zile. Nu-i așa, domnilor teoreticieni ai „nivelării veniturilor"?

Rockefeller, Morgan etc. nu sînt **simple grupuri financiare, ci imperii** economice. Prin sistemul „participațiilor", numai grupul Morgan controlează întreprinderi cu active care însumează fabuloasa sumă de 65 miliarde de dolari. Numai trustul General Motors dispune de munca unei armate de 600.000 de salariați. La această societate „anonimă", Charles Wilson, fostul ei președinte, primea ca leafă anuală 201.000 dolari, iar ca prime 380.000 dolari (dividendele încasate sînt secrete).

Iată „democratizarea capitalului" în fapte, iată cum arată „capitalismul popular" care „a încetat" de a mai fi capitalism!

Cum au „lichidat" monopolurile exploatarea

În diversele teorii care încearcă să amăgească proletariatul, „schimbarea naturii capitalismului" merge mînă în mînă cu „dispariția exploatării" sub domnia marilor monopoluri. „Bogăția oamenilor muncii este cea mai mare sursă de bogăție a capitaliștilor și vice-versa" — susține (fără jenă) sociologul american F. Stern. Izvorul miliardelor lui Rockefeller este munca salariaților săi (ceea ce-i adevărat!) iar izvorul bogăției muncitorului Smith este „munca" lui Rockefeller. Unul taie metalul, celălalt taie cupoanele acțiunilor, unul scoate petrol, celălalt scoate dolari din petrolul extras. Amîndoi muncesc deci unul pentru altul...

Acest basm de adormit copiii a fost spulberat la timpul său de Lenin. El a arătat că în stadiul imperialist al capitalismului avuțiile se concentrează în tot mai mare măsură în mîinile marilor monopoluri, că dezvoltarea capitalismului determină **„creșterea inegalității sociale, mărirea distanței dintre cei avuți și cei neavuți, precum și înrăutățirea tot mai mare a situației materiale, creșterea șomajului și a tot felul de privațiuni pentru pături tot mai largi ale maselor muncitoare".** Au trecut peste 40 de ani de cînd Lenin a scris aceste rînduri. S-a schimbat **natura** capitalismului? Dimpotrivă, exploatatorii continuă să fie exploatatori și să se îmbogățească, muncitorii continuă să fie exploatați și să se zbată în lipsuri. În Statele Unite, marii capitaliști, reprezentînd 1 la sută din totalul populației, concentrează în mîinile lor 59 la sută din avuția națională, iar marea masă a oamenilor muncii, adică 87 la sută din populație, posedă numai 8 la sută din avuția națională. Ziarul „A.F.L.-C.I.O. News", organul centralei sindicale americane, scria: **„20 la sută din cetățeni trăiesc în condiții care nu pot fi caracterizate altfel decît ca insuportabile. Nici un om cinstit nu va putea numi aceasta înflorire. Mulți sînt înfometați. Mulți cîștigă atît de puțin, încît nu pot asigura copiilor lor nici măcar o hrană modestă dar sănătoasă, o casă în care să fie cald și să se poată trăi. Aceste familii n-au aproape nici o speranță într-un viitor mai luminos, într-un mîine pentru care să merite să trăiești".** Iată cum arată „statul bunei stări generale"!

Dacă în America bogată, în care proletariatul are un nivel de trai mai ridicat decît în alte țări capitaliste, milioane de muncitori trăiesc în astfel de condiții și cu asemenea „perspective", — care este situația în țările capitaliste mai slab dezvoltate, din care „umanitaristul" capitalism american stoarce anual profituri de miliarde de dolari? Producția lumii capitaliste a crescut în 1958 de peste două ori față de 1937 și totuși **șase** oameni din zece — cum recunoaște un raport al Consiliului economic și social al O.N.U. — sînt astăzi permanent **subalimentați** în lumea capitalistă, în timp ce înainte de război proporția era de **cinci** din zece. Avuțiile au crescut, dar au crescut și lipsurile — firește nu pentru domnii Lodge sau Stern.

Este un fapt real că în perioada de după război, în unele țări capitaliste dezvoltate, clasa muncitoare a reușit să obțină unele îmbunătățiri ale situației materiale. Vedeți, spun oportuniștii, că ne putem înțelege cu patronii? Dar ei trec sub tăcere că aceste îmbunătățiri sînt **limitate,** nu schimbă poziția proletariatului ca clasă exploatată; sînt **vremelnice** (în S.U.A., R.F.G., Franța creșterile de salariu au fost de mult „înghițite" de urcările mult mai mari ale prețurilor și de scumpirea generală a vieții); sînt rezultatul nu al bunăvoinței capitaliștilor, ci al **luptei** proletariatului, care silește burghezia să acorde concesii, mai ales în zilele noastre cînd ea trebuie să țină seama de ecoul succeselor țărilor socialiste în rîndul muncitorilor din propria țară.

Feluritele teorii capitaliste care încearcă să poleiască tinicheaua ruginită a orînduirii capitaliste pornesc de la intervenția crescîndă a statului capitalist în economie, susținînd că marile monopoluri „în colaborare" cu statul capitalist ar fi înlăturat haosul din economie și sînt în măsură să împiedice crizele economice. „Statul capitalist poate să prevină tendințele dezastruoase spre instabilitate" — scrie Strachey.

Cuvinte noi, pe o melodie răsuflată. Încă în 1916 Lenin scria: **„Înlăturarea crizelor de către carteluri este un basm al economiștilor burghezi, care caută să prezinte cu orice preț capitalismul într-o lumină mai favorabilă. Dimpotrivă, monopolul care se creează în *unele* ramuri ale industriei accentuează și agravează haosul propriu *întregii* producții capitaliste în ansamblul ei".**

Intervenția din ce în ce mai accentuată a statului capitalist în economie, încercările de „planificare" n-au putut preveni „tendințele dezastruoase spre instabilitate". Manifestările de criză din 1948—1949, 1953—1954, 1957—1958 au dat, din păcate, milioanelor de șomeri prilejul să confrunte pe propria lor piele acest adevăr cu înșelătoriile reformiste. Viața arată că crizele sînt un fenomen **obiectiv** al orînduirii capitaliste și nici un fel de „dirijare" sau „orientare" nu pot împiedica izbucnirea lor. Pronosticurile optimiste din S.U.A. pentru anul 1960 au și început să se „răcească". În luna martie, numărul șomerilor americani a depășit cifra de 4.200.000. John K. Langum, expert economist american, scrie că pentru 1961 se conturează o nouă criză: „Aceasta poate fi mai aspră decît cele trei depresiuni economice pe care le-am avut în perioada postbelică".

Spune-mi cine ești, să-ți spun ce politică faci

În povestea burghezo-oportunistă a metamorfozării capitalismului, „democratizarea" economică ar fi baza unei noi „democrații politice".

Domnul G.D.H. Cole, teoretician laburist, scrie că în țările capitaliste mai dezvoltate statul „a încetat să mai fie un simplu instrument al asupririi de clasă și a devenit, într-o anumită măsură, și un mijloc de apărare a intereselor claselor subordonate și de realizare a unei anumite redistribuiri a veniturilor între bogați și săraci". Prin urmare, statul imperialist n-ar mai fi instrumentul de dominație și aservire a proletariatului de către burghezie, ci ar fi un stat care slujește interesele ambelor clase.

...Și Bernstein vorbea de un asemenea „stat", pe care îl încărca în balon și-i dădea drumul să zboare lin deasupra claselor. Dar Lenin a dat o cheie sigură pentru a deschide „porțile" ascunse ale diverselor teorii oportuniste despre stat: întrebarea simplă — în mîna cărei clase se află puterea, **cine** sînt cei care o exercită efectiv?

Și cine deține puterea politică în S.U.A.? Muncitorii? În Congresul american nu există nici un muncitor, nici un fermier de rînd. În guvern — de asemenea. În schimb sînt prezenți stăpînii marilor monopoluri și grupări financiare, pînă la asemenea „vîrfuri" ale capitalului monopolist ca dl. Rockefeller în persoană, actualul guvernator al statului New York. Încît, chiar dacă nu am fi aflat nimic despre rezultatele mănoase pe care le au pentru profiturile monopolurilor, măsurile statului în domeniul subvențiilor, comenzilor guvernamentale, investițiilor, despre aplicările legii Taft-Hartley sau despre politica cursei înarmărilor, tot ne-am putea orienta parafrazînd un proverb: Spune-mi cine ești, să-ți spun ce politică faci.

O anumită trăsătură, relativ „nouă", se manifestă în ce privește statul capitalist: accentuarea puternică a subordonării lui directe de către marile monopoluri, care stabilesc în acest fel o reală atotputernicie economică și politică. Capitalismul monopolist de stat se caracterizează tocmai prin folosirea aparatului de stat, a politicii statului imperialist, a întreprinderilor de stat, în favoarea marilor monopoluri, pentru obținerea unor profituri uriașe prin exploatarea maselor muncitoare dinăuntrul țării și a altor popoare. Capitalismul monopolist de stat a fost analizat, încă acum cîteva decenii de Lenin, care, parcă citind gîndurile oportuniștilor de azi, scria: **„Cea mai răspîndită greșeală este afirmația burghezo-reformistă cum că capitalismul monopolist sau monopolist de stat *nu mai* este capitalism, putînd fi denumit „socialism de stat" etc.".**

Cînd citești aceste cuvinte, parcă-l auzi pe „socialistul" Laurat, care la întrebarea — ce este capitalismul monopolist, dacă a încetat de a mai fi capitalism? — răspunde: „Capitalismul clasic, analizat și demascat de Marx, a cedat locul în Europa și în America de Nord unei economii **mixte,** în care elementele capitaliste sînt tot mai mult contrabalansate de elemente avînd o esență incontestabil **colectivistă**". Poate vi se pare că formularea nu este suficient de clară? Iată alta de o claritate... uluitoare, a aceluiași autor: „actualmente există mai

ILIE ZAHARIA

(Continuare în pag. VI-a, col. 1—3)

Premiile Lenin pe anul 1960

Literatură şi artă

MOSCOVA 21 (Agerpres).— TASS transmite :

Comitetul pentru premiile Lenin în domeniul literaturii şi artei a decernat premiile pe anul 1960.

ÎN DOMENIUL LITERATURII au fost distinşi cu premiul Lenin poetul ucrainean **Maksim Rilski** pentru volumele de poezii „Trandafiri şi struguri" şi „Zări îndepărtate", poetul tadjik **Mirzo Tursun-Zade** pentru volumul de versuri şi poeme „Vocea Asiei" şi pentru poemul „Hasan-Arbakeş", **Mihail Şolohov** pentru volumele I şi II ale romanului „Pămînt desţelenit".

ÎN DOMENIUL ZIARISTICII ŞI PUBLICISTICII a fost distinsă cu premiul Lenin cartea „Faţă în faţă cu America, Despre vizita lui N. S. Hruşciov în S.U.A.". Autorii ei sînt: **Aleksei Adjubei, Nikolai Gribaciov, Gheorghi Jukov, Leonid Iliciov, Vladimir Lebedev, Evgheni Litoşko, Vikenti Matveev, Vladimir Orlov, Pavel Satiukov, Oleg Troianovski, Andrei Sevcenko şi Grigori Şuiski.**

Au fost distinşi cu premiul Lenin actorul şi regizorul de film **Serghei Bondarciuk** şi operatorul **Vladimir Monahov** pentru filmul artistic „Soarta unui om", regizorul **Roman Karmen** şi operatorii **Djavanşir Mamedov şi Serghei Medinski** pentru filmele documentare tehnicolore „Petroliştii din Caspica" şi „Cuceritorii mării".

PENTRU REALIZĂRI REMARCABILE ÎN DOMENIUL MUZICII ŞI ARTEI INTERPRETATIVE premiul Lenin a fost decernat violonistului **David Oistrah.** Compozitorul **Gheorghi Sviridov** a fost distins cu premiul Lenin pentru „Oratoriul patetic" pe versurile lui Vladimir Maiakovski.

Ştiinţă şi tehnică

Comitetul pentru decernarea premiilor Lenin în domeniul ştiinţei şi tehnicii a decernat premiile pe anul 1960.

Au devenit laureaţi ai Premiului Lenin fizicienii **Serghei Vernov, Aleksandr Ciudakov, Şmaia Dolghinov şi Nikolai Puşkov** pentru descoperirea şi cercetarea zonei exterioare de radiaţie a Pămîntului, precum şi cercetarea cîmpurilor magnetice ale Pămîntului şi Lunii. Premiul Lenin a fost decernat lui **Aleksandr Leipunski, Oleg Kazacikovski, Igor Bondarenko şi Lev Usaciov** pentru cercetări în domeniul fizicii reactoarelor nucleare cu neutroni rapizi.

Premiul Lenin a fost decernat lui **Vladimir Fok** pentru cercetări în domeniul teoriei cuantice a cîmpului. Premiul Lenin a fost decernat post-mortem specialistului în domeniul mecanicii **Nikolai Cetaev** (1902-1959) pentru lucrări în domeniul stabilităţii mişcării şi în domeniul mecanicii analitice.

Printre laureaţi figurează **Anatoli Kriss,** căruia i se datoreşte lucrarea „Microbiologia marină (a straturilor profundale)", un grup de chirurgi alcătuit din **Aleksandr Vişnevski, Piotr Kuprianov, Evgheni Meşalkin** şi **Boris Petrovski** — pentru elaborarea de noi intervenţii pe cord şi pe vasele mari. Au primit Premiul Lenin, **Serghei Ponomariov, Vadim Biderman, Konstantin Liharev, Vladimir Makuşin, Nikolai Malinin şi Vsevolod Fedosiev** pentru lucrarea ştiinţifică „Calcule de rezistenţă în construcţii de maşini", fizicianul **Iakov Ţipkin** — pentru lucrări în domeniul teoriei sistemelor automate cu impulsuri şi cu relee.

Cu Premiul Lenin au fost distinse o serie de lucrări remarcabile **ÎN DOMENIUL TEHNICII.** Un grup de ingineri şi oameni de ştiinţă fizicieni, printre care **Saveli Fainberg, Vladimir Goncearov, Piotr Hristenko,** a primit premiul pentru construirea unor reactoare atomice apă-apă.

Laureaţi ai Premiului Lenin au devenit **Ilia Korobov, Vasili Suvorov, Anatoli Ceciuro** — ingineri metalurgişti şi conducători de întreprinderi metalurgice. Ei au folosit gazele naturale în procesul de elaborare în furnal.

Prezintă o mare valoare practică munca desfăşurată de **Aleksei Ulitovski, Nikolai Averin şi Veniamin Krasinkov** — laureaţi ai Premiului Lenin — în domeniul obţinerii firelor metalice hiperfine direct din metal lichid.

Un grup de geologi : **Leonid Jukovski, Serghei Ilin, Abdulhalat Bakirov** au fost premiaţi pentru descoperirea şi explorarea zăcămintelor de gaz natural din Gazli în Uzbekistan.

Printre laureaţii Premiului Lenin se află un grup de selecţionatori, printre care **Olga Kolomiet, Maria Bordonos** şi **Aleksandr Popov,** care au obţinut pentru prima oară soiuri de sfeclă de zahăr cu roade cu o singură sămînţă.

Au devenit laureaţi ai Premiului Lenin cunoscutul constructor de avioane **Serghei Iliuşin,** constructorul de motoare **Aleksandr Ivcenko,** vechiul pilot de încercare **Vladimir Kokkinaki** şi alţii — pentru realizarea aeronavei turbopropulsoare cu mai multe locuri „IL-18".

Amintirea lui Lenin cinstită în lumea întreagă

BRATSK 21 (Agerpres).— TASS transmite : La 21 aprilie în cinstea sărbătoririi celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin a avut loc într-un cadru festiv punerea pietrei fundamentale a clădirii hidrocentralei de la Bratsk, care se construieşte pe rîul Angara în Siberia. Energia ei va înlocui forţa muşchiulară a 140 milioane de oameni. În clădirea centralei vor fi instalate 20 grupuri hidrogeneratoare a căror putere totală va depăşi 4.500.000 kW. Patru dintre ele vor furniza curent în 1961.

După ce un baraj de 5 km. va zăgăzui albia Angarei, va începe umplerea lacului de acumulare — cel mai mare bazin de apă creat pe pămînt de mîinile omului. Suprafaţa viitorului lac artificial va fi de 5.500 km. p.

★

PEKIN 21 (Agerpres).— În oraşele şi satele din China, în fabrici şi uzine, în instituţii şi şcoli au loc numeroase adunări, conferinţe şi reuniuni consacrate vieţii şi activităţii revoluţionare a lui V. I. Lenin. Mii de muncitori, funcţionari, studenţi şi elevi chinezi iau parte la numeroase seri literare şi la spectacole închinate lui Vladimir Ilici.

Asociaţia pentru prietenia chino-sovietică a organizat împreună cu sindicatele şi alte organizaţii din R.P. Chineză mari expoziţii de fotografii în toate centrele regionale şi în oraşele mari din ţară.

★

MONTEVIDEO 21 (Agerpres). — Opinia publică din Brazilia se pregăteşte să sărbătorească cea de-a 90-a aniversare a naşterii lui V. I. Lenin. Săptămînalul „Nuovos Rumos" anunţă că în Brazilia a fost creată o comisie specială pentru organizarea şi desfăşurarea acţiunilor consacrate acestei date. La 22 aprilie va avea loc la Rio de Janeiro în clădirea Asociaţiei presei braziliene o adunare la care va fi prezentat raportul „Contribuţia lui Lenin la învăţătura marxistă". Conducătorii Partidului Comunist din Brazilia vor ţine o serie de conferinţe despre leninism şi îndeosebi despre aplicarea învăţăturii leniniste în Brazilia. La Sao Paulo şi în alte oraşe vor avea loc de asemenea adunări consacrate celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin. La 22 aprilie va apare o ediţie specială a ziarului „Nuovos Rumos" consacrată aniversării lui V. I. Lenin.

★

MEXICO CITY 21 (Agerpres). — La 20 aprilie la Mexico City a avut loc o reuniune festivă a reprezentanţilor vieţii publice consacrată celei de-a 90-a aniversări a naşterii lui V. I. Lenin. La Institutul mexicano-rus pentru relaţii culturale s-au adunat reprezentanţi ai diferitelor partide, ai organizaţiilor de tineret, studenţeşti, de femei şi ai altor organizaţii obşteşti, oameni politici şi reprezentanţi de seamă ai vieţii publice, oameni de cultură, ziarişti.

Ramirez Y Ramirez, cunoscut fruntaş al vieţii publice din Mexic, a ţinut o conferinţă despre viaţa şi calea revoluţionară a lui V. I. Lenin.

În încheiere a fost vizionat filmul sovietic „Ani de neuitat".

Lenin, realitatea contemporană şi teoriile antimarxiste despre capitalism

(Urmare din pag. V-a)

mult socialism în S.U.A.... decît în blocul oriental" (adică în ţările socialiste). Nici unul dintre regii petrolului, dintre magnaţii băncilor sau căilor ferate, nici unul dintre marii miliardari care stăpînesc economia S.U.A. nu bănuiau că sînt socialişti, că construiesc socialismul ! A trebuit să apară dl. Laurat pentru a avea această revelaţie.

Aşa cum ne învaţă Lenin, socialismul înseamnă puterea clasei muncitoare şi trecerea mijloacelor de producţie în proprietatea obştească a poporului. Cine sînt stăpînii uzinelor, căilor ferate, băncilor în S.U.A. ? Muncitorii — ori magnaţii marii finanţe ? La „Standard Oil of New Jersey", 20.000 de salariaţi posedă acţiuni ale trustului, obţinute prin reţineri din salariu. Toţi cei 20.000 de „coproprietari" la un loc nu-i pot reduce nici cu un cent „salariul" domnului Rockefeller. În schimb, la prima oscilaţie a conjuncturii, acesta îi poate transforma de la o zi la alta în „capitalişti"-şomeri. Cine sînt stăpînii societăţii ? Cei 20.000 de salariaţi-acţionari — ori grupul Rockefeller ?

Costumul — „criteriu" al deosebirilor sociale

Întreaga activitate imensă a lui Lenin a avut ca ţel educarea revoluţionară a proletariatului, înţelegerea de către oamenii muncii a faptului că singura cale a izbăvirii de exploatare este calea luptei de clasă pentru cucerirea puterii politice, pentru statornicirea dictaturii proletariatului şi transformarea socialistă a societăţii. În această activitate Lenin şi-a îndreptat „focul bateriilor" împotriva teoriilor antimarxiste care perverteau conştiinţa clasei muncitoare, împotriva oricăror încercări **„de a şterge însăşi noţiunea de clasă, de a înlătura însăşi ideea luptei de clasă".**

Astăzi, la peste 60 de ani de cînd asemenea „idei" antimarxiste şi-au făcut apariţia, ele sînt prezentate ca o descoperire ultramodernă ; mai mult, ele au devenit doctrina social-democraţiei de dreapta. „În locul antagonismelor de neîmpăcat a două — şi numai a două clase — citim în programul Partidului socialist austriac — s-a dezvoltat un sistem extrem de complicat de interese variate care pot fi asociate în multe combinaţii". În imaginaţia „creatoare" a acestor „teoreticieni" societatea capitalistă a devenit o masă amorfă unde n-ar mai exista nici o deosebire între trustmanul multimiliardar şi şomerul care stă la coadă pentru o supă. În locul singurului criteriu hotărîtor — proprietatea sau lipsa de proprietate asupra mijloacelor de producţie, care determină împărţirea în exploatatori şi exploataţi — noii apologeţi ai capitalismului pun criteriul profesional, religios, de cultură, sau chiar, cum face sociologul american Warner, criteriul locuinţei. Nu ne-ar surprinde dacă mîine societatea ar fi împărţită după criteriul numărului de dioptrii la ochelari. Socialistul francez André Philip a descoperit un criteriu de ultimă oră prin care să demonstreze ştergerea deosebirilor de clasă : lectura romanelor poliţiste şi croiala hainelor. Desigur, nu contează dacă în buzunarul hainei ai un carnet de cecuri sau o adeverinţă de şomer !

S-ar părea că domnii Warner, Philip şi ceilalţi glumesc. Dar nu, „teoriile" lor sînt tipărite în cărţi elegant editate şi sînt răspîndite cu surle şi trîmbiţe în ţările capitaliste. Cu ce scop ? Dacă nu mai există clase, dacă muncitorii şi capitaliştii au devenit „parteneri sociali care au interese comune", cum s-a susţinut la congresul Partidului socialist austriac, atunci înseamnă că „a dispărut" şi lupta de clasă, înseamnă că a dispărut şi necesitatea revoluţiei... Aţi înţeles, nu ? !

Acum o jumătate de secol Lenin scria că **„a desfiinţa clasele înseamnă a pune** *pe toţi cetăţenii în aceeaşi* **situaţie faţă de** *mijloacele de producţie* **ale întregii societăţi".** Cînd muncitorul care se vlăguieşte în ritmul infernal al muncii va fi în aceeaşi situaţie cu DuPont, Morgan sau Rockefeller faţă de fabrici, faţă de bănci, adică atunci cînd toţi vor **munci** într-o economie unde nimeni nu-şi mai însuşeşte produsul muncii altuia, în întreprinderi devenite **proprietatea tuturor, atunci şi numai atunci ei nu vor mai face parte din clase antagoniste,** nu vor mai exista exploatare şi luptă de clasă.

★

În timpul vieţii lui Lenin oportunismul îşi avea izvorul ideologic în reacţia burgheziei faţă de mişcarea muncitorească în plină creştere şi maturizare. Astăzi oportunismul reflectă teama, dar la alte proporţii şi ajungînd la accente de panică, a burgheziei faţă de succesele uriaşe ale socialismului. Înainte de Revoluţia din Octombrie lupta ideologică a lui Lenin avea de partea sa adevărul ştiinţific al teoriei, profunzimea analizei, logica de oţel a argumentării, bazate pe realităţile lumii capitaliste. Astăzi leninismul are de partea sa încă ceva — realitatea gigantică a procesului de transformare socialistă a societăţii, faptul că toate popoarele planetei noastre pot vedea că în ţările socialiste muncitorii şi ţăranii sînt stăpîni pe propriile lor destine, pe puterea de stat şi pe toate avuţiile ţării lor, pe care le folosesc spre a-şi face traiul din ce în ce mai bun. Acest exemplu, concluziile comparaţiei dintre realităţile lumii capitaliste şi dezvoltarea sistemului socialist într-un puternic şi neîntrerupt avînt înmiesc forţa de atracţie a marxism-leninismului.

Leninismul arată oamenilor muncii drumul cuceririi unei vieţi noi, el este arma sigură a comuniştilor şi a tuturor oamenilor muncii care-i ajută să respingă orice încercare de a-i abate de la acest drum, să destrame orice teorie străină, oportunistă, reformistă, revizionistă, să-i pătrundă şi să-i scoată la iveală conţinutul ei — apărarea rînduielilor capitaliste. În toate ţările lumii, partidele comuniste şi muncitoreşti, toţi oamenii înaintaţi preţuiesc şi apără leninismul ca pe o comoară ştiinţifică la care societatea nu poate renunţa, aşa cum nu poate renunţa la nici una din marile descoperiri ştiinţifice graţie cărora omul a ajuns să stăpînească forţele naturii şi să pătrundă în Cosmos.

Leninismul şi progresul sînt de nedespărţit. De aceea leninismul este invincibil.

ULTIMELE ŞTIRI ★ ULTIMELE ŞTIRI ★ ULTIMELE ŞTIRI ★ ULTIMELE ŞTIRI

DE PESTE HOTARE

Prînz oferit de N. S. Hruşciov în cinstea lui Walter Nash

GAGRA 21 (Agerpres) TASS : La 20 aprilie N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., împreună cu soţia au oferit un prînz în cinstea lui Walter Nash, primul ministru şi ministru al Afacerilor Externe al Noii Zeelande.

În timpul prînzului care a decurs într-o atmosferă cordială, N. S. Hruşciov şi Walter Nash au rostit toasturi.

Întîlnirea preşedintelui Consiliului de Miniştri al U. R. S. S. cu premierul afgan

GAGRA 21 (Agerpres). — TASS : La 21 aprilie N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., s a întîlnit la vila sa cu Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, care se află la odihnă pe coasta caucaziană a Mării Negre. Hruşciov şi Daud au făcut împreună o plimbare pe ţărmul mării, în cursul căreia a avut loc o convorbire prietenească. Apoi N. S. Hruşciov şi soţia sa au oferit un prînz în cinstea lui Muhammed Daud şi soţiei.

SCURTE ŞTIRI

ULAN BATOR. Ministrul Afacerilor Externe al R. P. Mongole, P. Şagdarsuren, a oferit la 19 aprilie o recepţie cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a stabilirii relaţiilor diplomatice dintre R. P. Mongolă, pe de o parte, şi R.D. Germană, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria şi Romînia — pe de altă parte.

PARIS. La 19 aprilie a sosit în portul francez Havre primul transport de 41 de tractoare sovietice. Conform acordului franco-sovietic, în cursul anului 1960 vor fi exportate în Franţa 500 de tractoare sovietice.

VARŞOVIA. Oamenii muncii din R.P. Polonă au sărbătorit festiv cea de-a 15-a aniversare a Tratatului polono-sovietic de prietenie, asistenţă mutuală şi colaborare postbelică.

RIO DE JANEIRO. La 21 aprilie a avut loc ceremonia oficială a inaugurării oraşului Brasilia — noua capitală a Braziliei. Noua capitală este situată în centrul ţării, în statul Goyaz, la nord-vest de Rio de Janeiro.

Lucrările Comitetului celor zece state pentru dezarmare

GENEVA 21 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite : La 20 aprilie în Palatul Naţiunilor a avut loc o nouă şedinţă a Comitetului celor 10 state pentru dezarmare.

Delegatul Poloniei, **Naszkowski,** în declaraţia sa a arătat că măsurile propuse de puterile occidentale nu sînt măsuri de dezarmare, întrucît ele se reduc la control şi doar în etapele tîrzii se prevede o reducere extrem de neînsemnată a forţelor armate.

Reprezentantul S.U.A., **Eaton,** referindu-se la declaraţia sa anterioară, în care erau enumerate măsurile prevăzute de planul occidental, a spus că aşteaptă din partea delegaţiilor statelor socialiste să „aleagă" oricare din aceste măsuri pentru a fi discutată.

A luat apoi cuvîntul şeful delegaţiei U.R.S.S., **V. A. Zorin.** El a subliniat că recomandarea lui Eaton de a alege din măsurile propuse în planul occidental orice punct care să fie examinat este inacceptabilă. **Toate punctele enumerate de Eaton, cu excepţia unuia, nu sînt decît măsuri de control, şi anume măsuri de control asupra înarmărilor iar nu asupra dezarmării. De aceea delegaţia sovietică nu poate porni pe o cale care să îndepărteze Comitetul celor zece de sarcina dezarmării generale şi totale pe care o are de înfăptuit.**

Noi, a declarat V. A. Zorin, sîntem de părere că **pentru a face într-adevăr un pas serios în direcţia îndeplinirii sarcinilor dezarmării generale şi totale, este necesar ca încă la începutul programului unei astfel de dezarmări să se prevadă o reducere substanţială a forţelor armate şi armamentelor clasice, ceea ce ar permite să se pună un fundament temeinic pentru înfăptuirea unor măsuri ulterioare în vederea realizării dezarmării generale şi totale.** Tocmai o astfel de reducere substanţială a forţelor armate şi armamentelor clasice este propusă de Uniunea Sovietică în prima etapă a programului nostru de dezarmare generală şi totală (pînă la 1,7 milioane oameni pentru S.U.A. şi U.R.S.S. şi pînă la 650.000 pentru Anglia şi Franţa).

Reprezentanţii Angliei şi Franţei, care au luat apoi cuvîntul, au încercat să diminueze însemnătatea reducerii unilaterale de către Uniunea Sovietică a forţelor armate şi a armamentelor. Totodată, delegatul francez Moch şi-a exprimat chiar „regretul" în legătură cu faptul că această măsură a Uniunii Sovietice este întreprinsă în mod unilateral. Delegaţii occidentali au încercat în continuare să prezinte lucrurile ca şi cum în Uniunea Sovietică ar avea loc o simplă înlocuire a tehnicii militare învechite.

Conducătorul delegaţiei sovietice, V. A. Zorin, răspunzînd la declaraţiile reprezentanţilor occidentali a subliniat că Uniunea Sovietică înlocuieşte armamentul vechi prin armament nou, aşa cum fac şi ţările occidentale. Însă Uniunea Sovietică efectuează totodată reducerea forţelor sale armate şi a armamentelor în timp ce în ţările occidentale acest lucru, nu se ştie de ce, nu are loc. Uniunea Sovietică dă un exemplu bun care trebuie urmat.

In Comisia Economică a O.N.U. pentru Europa

Şeful delegaţiei R. P. Romîne ales vicepreşedinte al Comisiei

GENEVA 21 (Agerpres). — La şedinţa din 21 aprilie a sesiunii Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa, ca preşedinte a fost ales Tomasso Notarangell, şeful delegaţiei italiene. La propunerea şefului delegaţiei engleze, Robert Allan, propunere susţinută de N. P. Firiubin, şeful delegaţiei sovietice, **Gogu Rădulescu, ministrul Comerţului, şeful delegaţiei R. P. Romîne, a fost ales în unanimitate vicepreşedinte al Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa.**

În cuvîntarea rostită cu ocazia alegerii sale, Gogu Rădulescu a arătat că votul unanim al membrilor Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa constituie o dovadă a bunelor raporturi care există între R. P. Romînă şi ţările membre ale Comisiei.

Şeful delegaţiei romîne a subliniat că R. P. Romînă depune eforturi susţinute pentru promovarea principiilor coexistenţei paşnice şi că această politică îşi găseşte expresia în lărgirea continuă a relaţiilor sale economice şi tehnico-ştiinţifice cu toate ţările, indiferent de sistemul lor economic şi politic.

N. P. Firiubin, şeful delegaţiei sovietice a predat mesajul adresat de N. S. Hruşciov, celei de-a 15-a sesiuni a Comisiei Economice pentru Europa. Mesajul a fost primit cu aplauze.

Vizita lui Ciu En-lai în India

DELHI 21 (Agerpres). — În seara zilei de 20 aprilie J. Nehru, primul ministru al Indiei, a oferit în palatul prezidenţial un banchet în cinstea lui Ciu En-lai. În timpul banchetului la care au participat S. Radhakrishnan, vicepreşedintele Indiei, oameni de stat şi fruntaşi ai vieţii publice, membri ai corpului diplomatic şi alte persoane oficiale, Nehru şi Ciu En-lai au rostit cuvîntări.

În cuvîntarea sa primul ministru Nehru a subliniat că prietenia de veacuri dintre cele două mari vecine — India şi China — a fost o garanţie a păcii în Asia. Prietenia cu marea noastră vecină, a spus Nehru, a devenit piatra de temelie a politicii Indiei.

Relevînd că India s-a pronunţat întotdeauna pentru pace şi pentru rezolvarea paşnică a tuturor problemelor, împotriva războaielor, primul ministru a relevat necesitatea de a se face tot ce este cu putinţă pentru rezolvarea echitabilă şi paşnică a problemelor care s-au ivit între cele două ţări.

În cuvîntul său de răspuns, premierul Ciu En-lai a declarat că în interesul celor două ţări, în interesul păcii în Asia şi în întreaga lume este necesar ca colaborarea prietenească dintre cele două ţări să continue şi se întărească pentru ca, împreună cu celelalte state şi popoare iubitoare de pace, aceste ţări să poată aduce o contribuţie importantă la pacea generală.

Sper din toată inima, a spus Ciu En-lai, că actuala întîlnire dintre premierii celor două ţări va avea rezultate pozitive şi utile.

DELHI 21 (Agerpres). — În dimineaţa zilei de 21 aprilie Ciu En-lai a făcut o vizită vicepreşedintelui Indiei, S. Radhakrishnan, şi a avut o întrevedere cu G. B. Pant, ministrul Afacerilor Interne al Indiei.

În cursul aceleiaşi zile, R. Prasad, preşedintele Indiei, a oferit un dejun în cinstea lui Ciu En-lai.

Un important act politic internaţional

Ecouri în Turcia şi Grecia la apropiatul schimb de vizite dintre N. S. Hruşciov şi A. Menderes

ISTANBUL 21 (Agerpres).—TASS transmite : Apropiatul schimb de vizite între conducătorii guvernelor U.R.S.S. şi Turciei continuă să rămînă în centrul atenţiei presei din Turcia. **Apreciem apropiatele tratative de la Moscova şi Ankara,** scrie ziarul „Dunya", **ca pe un eveniment fericit pentru noi.** În articolul publicat de acest ziar se arată în continuare că **schimbul de vizite între şefii guvernelor U.R.S.S. şi Turciei va exercita o influenţă asupra relaţiilor reciproce dintre statele balcanice. „Hotărîrea şefilor guvernelor celor două ţări vecine de a organiza o întîlnire cu scopul de a găsi căile de lichidare a încordării,** scrie ziarul, **a creat o nouă stare de lucruri în Balcani. Din acest punct de vedere socotim că este util de a se revizui relaţiile dintre statele balcanice a căror dorinţă comună este pacea".**

Într-un amplu articol consacrat apropiatului schimb de vizite, publicat în ziarul „CUMHURIEYT", Aidemir Balcan scrie că **întreaga intelectualitate patriotică doreşte ca această iniţiativă a guvernului turc să fie utilă atît pe planul politicii externe, cît şi al politicii interne.**

ATENA 21 (Agerpres). — Vizita pe care primul ministru al Turciei, Adnan Menderes, o va face vara aceasta la Moscova a produs o profundă impresie asupra opiniei publice greceşti. Măsura acestei reacţii o dă chiar ziarul proguvernamental „KATHIMERINI" care, într-un articol redacţional, condamnă cu multă vehemenţă „nervozitatea" manifestată la aflarea acestei ştiri de cercurile politice greceşti şi se pronunţă împotriva celor care susţin că prin politica sa „Grecia s-a izolat". Exprimînd curentul de opinie împotriva căruia se ridică ziarul citat, Venizelos a subliniat într-o declaraţie făcută ziarului „NEOLOGOS" din Patras că **vizita premierului Menderes la Moscova „este un important eveniment politic internaţional"** şi a criticat linia adoptată de guvernul grec în această direcţie.

Într-adevăr, după cum relatează corespondentul la Atena al agenţiei FRANCE PRESSE, **în capitala Greciei se consideră că în actuala situaţie internaţională, care evoluează sub semnul convorbirilor internaţionale şi al efortului de a se ajunge la o înţelegere, politica Greciei „apare ca fiind împotriva destinderii internaţionale, ceea ce ar putea duce la izolarea ei în Balcani şi în Mediterana răsăriteană".**

Evoluţia crizei de guvern din Italia

ROMA 21. — Corespondentul Agerpres transmite : Amintore Fanfani, însărcinat cu formarea noului guvern italian, a avut în ultimele zile numeroase întrevederi.

În cercurile politice din capitala Italiei se afirmă că Fanfani intenţionează să formeze un guvern de „centru-stînga" cu participarea, în afară de partidul democrat-creştin, a partidelor social-democrat şi republican.

Fanfani are de făcut faţă împotrivirii faţă de un guvern de „centru-stînga" atît din partea aripei de dreapta din propriul său partid cît şi din partea virfurilor clericale. Această situaţie vine să complice şi mai mult criza politică din Italia care durează de aproape două luni.

În ultimele zile partidele politice din Italia au făcut cunoscut poziţia lor faţă de intenţia lui Fanfani de a forma un guvern de „centru-stînga". Partidul Comunist Italian s-a declarat favorabil unei astfel de soluţii numai în măsura în care ea ar corespunde ca program cerinţelor maselor populare atît pe planul politicii interne cît şi pe planul politicii externe.

Partidul Socialist Italian s-a declarat dispus să sprijine un guvern de „centru-stînga" insistînd totodată asupra unor puncte programatice ale viitorului guvern : înfăptuirea autoconducerii regionale, naţionalizarea surselor de energie electrică, reforma şcolară, o politică externă în sprijinul destinderii încordării internaţionale.

În Coreea de Sud continuă manifestaţiile antiisînmaniste

SEUL 21 (Agerpres). — După cum relatează agenţiile de presă, situaţia din Coreea de Sud continuă să rămînă încordată. Pe străzile din Seul patrulează trupe. Palatul prezidenţial şi alte clădiri guvernamentale sînt păzite de tancuri. Începînd de la 19 aprilie, numai la Seul au fost arestate peste 450 de persoane. S-a anunţat oficial că în cursul demonstraţiilor antiguvernamentale au fost ucise 115 persoane, iar 777 rănite, dintre care 157 de poliţişti din Seul şi Pusan. Se crede însă că numărul victimelor este mult mai mare.

După cum transmite agenţia France Presse, în dimineaţa zilei de 21 aprilie cei 12 membri ai cabinetului sud-coreean, copleşiţi de amploarea demonstraţiilor antiguvernamentale, şi-au prezentat demisia în bloc lui Li Sîn Man care le-a acceptat-o.

Această farsă a fost jucată în scopul liniştirii opiniei publice, spre a da speranţă că noul guvern, pe care îl va forma tot Li Sîn Man, va fi mai „bun" decît cel anterior. Este însă puţin probabil că această manevră avînd drept scop menţinerea regimului antipopular existent va putea induce în eroare pe cineva. Patrioţii nu cer o simplă remaniere de guvern ; ei luptă pentru lichidarea întregului regim lisinmanist.

La farsa demisionării guvernului s-a adăugat un nou element. După cum anunţă corespondentul agenţiei Reuter, în cursul zilei de 21 aprilie a demisionat de asemenea şi Comitetul Central al Partidului liberal al lui Li Sîn Man. În felul acesta, Li Sîn Man a rămas singur la conducerea Coreei de Sud. Guvernul şi Comitetul Central al partidului liberal au recunoscut că poartă răspunderea evenimentelor singeroase din această săptămînă, în cursul cărora sute de participanţi la demonstraţiile antiguvernamentale au fost ucişi şi răniţi. Li Sîn Man a convocat apoi la reşedinţa sa, păzită de mari forţe poliţieneşti, şase politicieni „neutri" pentru a discuta criza care s-a ivit.

În întreaga Coree de sud manifestaţiile antiguvernamentale se ţin lanţ. În fotografie : Aspecte ale luptei antiisînmaniste în oraşul Masan. Încăierare între demonstranţi şi poliţie (stînga). O stradă distrusă în timpul ciocnirilor cu forţele armate (dreapta).

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.40, 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"